

Sisällys

Tuusulan Rotaryklubi 1971–1991	4
Perustava kokous	5
Klubin hyväksyminen RI:iin	5
Charter-juhla	6
Rotarytoiminnan alku Tuusulassa 1971–74	7
Liikkeellelähtö 5. 4.-30. 6. 1971	7
Totuttautuminen varsinaiseen rotarytoimintaan	8
Vuosi 1971–72, presidentti Lauri Suominen	8
Klubin toiminta monipuolistuu	10
Vuosi 1972–73, presidentti Heikki Korppi-Tommola	10
Toiminta jämäköityy	12
Vuosi 1973–74, presidentti Ahti Haukkavaara	12
Toiminnan vakiintuminen	14
Rotaryvuosi 1974–75, presidentti Viljo Puustjärvi	14
Rotaryvuosi 1975–76, presidentti Sakari Rusama	15
Rotaryvuosi 1976–77, presidentti Matti Korppi-Tommola	16
Rotaryvuosi 1977–78, presidentti Seppo Salminen	17
Rotaryvuosi 1978–79, presidentti Arvi Mustala	18
Rotaryvuosi 1979–80, presidentti Raimo Manneri	19
Rotaryvuosi 1980–81, presidentti Esko Joensuu	20
Rotaryvuosi 1981–82, presidentti Lassi Iharvaara	21
Rotaryvuosi 1982–83, presidentti Matti Wikman	24
Rotaryvuodet 1983–84, presidentti Jorma Riissanen	26
Rotaryvuosi 1984–85, presidentti Jaakko Pentikäinen	29
Rotaryvuosi 1985–86, presidentti Timo Turunen	29
Rotaryvuosi 1986–87, presidentti Reijo Niinivaara	30
Rotaryvuosi 1987–88, presidentti Juha Laine-Ylijoki	34
Rotaryvuosi 1988–89, presidentti Matti Kostiaisen	35
Rotaryvuosi 1989–90, presidentti Väinö Raatikainen	38
Rotaryvuosi 1990–91, presidentti Risto Wahlberg	40
Klubin viirin historiaa	42
Intercitytoimintaa ja Ratakaari	43
Inner Wheel	45

Rotarytoiminta laajenee	50
Rotaract - toiminta.....	52
Klubin luokitteista	54
Luokite-erikoisuuksia	55
Klubipalvelu luo puitteet.....	56
Kansainvälinen palvelu.....	58
Ammattipalvelu.....	61
Eri toimintasektoreiden käynnistyminen.....	62
Eräs "iäisyysprojekti"	63
Työ- ja ammatilliset suhteet	63
AmmatINVALINNAN tukeminen	64
4 kysymyksen koe	65
Hauska nuori Suomessa	67
Aktiviteetit ja projektit	68
Liikunnalliset aktiviteetit.....	68
Hengelliset aktiviteetit	69
Projektit.....	69
Yhteiskuntapalveluväylä	72
Tuusulan Rotaryklubin hallitus ja perustajajäsenet 24. 3. 1971	74
Klubin klubimestarit, nuorisovaihtoasiamiehet ja rahastonhoitajat vv. 1971–1991.....	75
Klubin presidentit, varapresidentit ja sihteerit	75
Tuusulan Inner Wheel - klubin presidentit ja sihteerit vv. 1975–1991.....	76
Merkittäviä luottamustehtäviä rotaryliikkeessä.....	77

Julkaisija:

Tuusulan Rotaryklubi

ISBN 952-90-2743-5

Lehtikarin Kirjapaino Järvenpää 1991

S. 2

Toimituskunta

Tuusulan Rotaryklubi 1971–1991

Tämä Tuusulan Rotaryklubin historiikki on toimitettu klubin 20-vuotispäiväksi.

Historiikkia alettiin suunnitella kevättalvella 1988 ja tavoitteena oli, että kaikki kokoon saatava aineisto olisi valmis 24. 3. 1991. Työryhmään kuuluivat Viljo Puustjärvi puheenjohtajana sekä jäseninä Heikki Helasvuori, Auvo Kantola, Matti Korppi-Tommola, Arvi Mustala, Pertti Seuna ja Timo Turunen.

Varsinainen tutkimus- ja kirjoitustyö keskittyi syyskesälle 1990. Työn edistyessä havaittiin, että aineistoa kertyi runsaammin kuin mitä suppeaa historiikkia varten oli tarpeen. Vielä ladontavaiheessa jouduttiin aineistoa karsimaan, mutta silti klubin käyttöön jää varsin laaja tiivistelmä Tuusulan ja Keski-Uudenmaan rotarytapauksista.

Monet Tuusulan rotaryklubin historiaan liittyvät tapahtumat kytkeytyvät tavalla tai toisella Keski-Uudenmaan, 142. piirin ja Suomen rotaryn toimintaan. Kirjoitusvaiheessa on pyritty hahmottamaan tiettyjä ohjelma- ja toimintakokonaisuuksia.

Toimitus kiittää kaikkia kirjoittajia ja kuvaajia siitä arvokkaasta työstä, jonka he tekivät lukiessaan läpi kahden vuosikymmenen vajavaiset pöytäkirjat.

Perustava kokous

Perustava kokous pidettiin Tuusulan upseerikerholla 24. 3. 1971. Mukana oli 21 allekirjoittajaa. Kymmenen muuta oli antanut suostumuksensa. Näin klubiveljiä kertyi yhteensä 31. Järvenpään klubin presidentti Viljo Napola, josta siis tuli kummi, avasi kokouksen. Puheenjohtajaksi valittiin rotarypiirin governor Unto Tupala. Sihteerinä tässä historiallisessa kokouksessa oli hankintapäällikkö Seppo Käyhkö.

Päätettiin yksimielisestiperustaa uusi rotaryklubi Tuusulan kunnan alueelle tarkemmin asiakirjojen mukaan määriteltävin rajoin. Samalla hyväksyttiin järjestysmuoto (4 §). Klubin nimeksi tuli Tuusulan rotaryklubi ja sen toiminta-alueeksi Tuusulan kunnan alue, lukuun ottamatta pohjoista osaa. Esitettiin ja hyväksyttiin mallisäännöt (5 §). Klubin presidentiksi ensimmäiseksi kaudeksi ja jäljellä olevaksi rotaryvuodeksi valittiin majuri Lauri Suominen. 1. varapresidentiksi Heikki Korppi-Tommola, 2. varapresidentiksi Ahti Haukkavaara, 1. sihteeriksi Seppo Käyhkö, 2. sihteeriksi Heikki Helasvuo, 3. sihteeriksi Reino Sarvanne, rahastonhoitajaksi Teuvo Tyllilä, klubimestariksi Jaakko Pentikäinen ja nuorisovaihtoasiamieheksi Arto Lättilä. Siinä klubin ensimmäinen hallitus. Jäsenten luokitteet olivat sopivan kattavat. Ne edustivat melko monipuolisesti paikkakuntaa ja sen toimintoja.

S. 11

Klubin hyväksyminen RI:iin

Uuden asian lataamalla jännityksellä odoteltiin perustamisen jälkeen klubin hyväksymistä RI:iin. Viikkokokouksessa 14. 6. 1971 presidentillä oli vihdoin ilmoitettavaa; "Klubi ei ole enää väliaikainen". Tuusulan rotaryklubi oli 9. 6. 1971 hyväksytty Rotary Internationalin täysvaltaiseksi jäseneksi kahden kuukauden harjoitteluajan jälkeen!

S. 11–12

Charter-juhla

Charter-juhlaa suunniteltiin jo alkukesäksi 1971, mutta useita muutoksia ehti tulla ennen asian toteutumista. Juhla pidettiin lopulta 17. 9. 1971 Kalastajatorpalla. Läsä olivat governor Olof Söderström puolisoineen, past governor Unto Tupala, kummipresidentti Viljo Napola puolisoineen. Järvenpäästä oli kolme veljeä ja sikäläisen IW-klubin presidentti. Edustettuina oli yhteensä kymmenen klubia. Kaukaisin vieras oli W. Henry Johnston Michiganista USA:sta.

Piirigovernor piti puheen ja luovutti charter-kirjan. Past governor lahjoitti kuopuksen nuijan kiertämään piirin 142:n kulloinkin nuorimmalle klubille. Veli Erkki Horttanainen Järvenpäästä piti huumorintäyteisen puheenvuoron. Naapureiden IW-presidentti Laura Lehtikari toi terveiset sisarpiirinsä puolesta ja kertoi IW-toiminnasta. Veli Seppo Käyhkö puhui naisille. Presidentti Suomenen kertoi klubin luokitteista. Uudet jäsenet esittäytyivät vuorollaan. Kummi Napola lahjoitti klubille presidentin nuijan. Rotariveljet kasvoivat tuossa upeassa juhlahumussa ulos "polvihousuistaan". Klubin perustamistoimet olivat nyt kaikin osin päätöksessä.

Rotarytoiminnan alku Tuusulassa 1971–74

Liikkeellelähtö 5. 4.-30. 6. 1971

Jos rotaryklubin perustaminen on aina hieman kivulloinen ja pitkälinen prosessi, vie toiminnan sisäänajovaihekin oman aikansa. Tuusulan klubissa tämä jakso ajoittuu vuosille 1971–74. Piirigovernoreilla, erityisesti Unto Tupalalla, Olof Söderströmillä Lucy-rouvineen ja Carl-Gustaf Palmgrenilla, oli rikassisältöinen vaikutus kehitykseen. Klubipresidentin nuijaa heiluttivat alkuvaiheessa jo aikaisemmin rotarykokemusta hankkineet Lauri Suominen ja Heikki Korppi-Tommola sekä veljespiirin perustamisvaiheessa tiiviisti mukana ollut Ahti Haukkavaara. Lisäksi kummipresidentti Viljo Napola mm. viikkokokouksissa ahkerasti vieraillen, seurasi toimintaamme antaen auliisti vinkkejään.

Klubi kokoontui alkuvuosinaan Tuusulan Upseerikerholla maanantaisin klo 12.00, vaikka kokousaika ei kaikille tahtonut sopiakaan. Ensimmäinen viikko- ja hallituksen kokous oli 5. 4. 1971.

Sotilaallisen ripeäotteinen presidentti asetti veljet nopeasti klubijärjestykseen. Hän delegoi tehtäviä sihteereilleen Käyhkö, Helasvuo. Heikki Korppi-Tommola sai kokeneena rotarina käynnistää alkuvaiheessa tärkeän klubipalveluhaaran. Klubimestari Jaakko Pentikäisen tehtäväksi tuli laatia käytännön puitteet säännöllisille viikkokokouksille.

Rotarytietoutta ahdettiin veljien päähän. Tuli asiaa rotaryn ja oman klubin perustamishistoriasta, normaalista klubitoiminnasta, kokousjärjestyksestä, rotaryn palveluhaaroista, ratakaaresta ja intercityklubien yhteistoiminnasta, vierailuista ulkomaan klubeissa, rotarylehdistä, nuorisovaihdoista, governorin kirjeistä, Helsingin vanhimmasta klubista, poissaolosakoista jne. Rotarytietoutta kävi virkansa puolesta vielä lisäämässä alue-edustajana Keravan klubin charter-presidentti Yrjö Soramies.

Huhtikuussa aloitettiin ego-esitelmät. Mieleen on jäänyt mm. veli Raholan selvitys kuntourheiluharrastuksestaan; "Kuntourheilussa on se hyvä puoli, että kun joskus kuolee, niin kuolee terveempänä". Veli Eho piti ensimmäisen esitelmän klubissamme luokitteestaan maanviljelystä. Veli Haarala kertoi kaupankäynnin silloisista ongelmista. Tikkurilan klubin charter-juhlassa käytiin mallia ottamassa. Kutsuimme paikallisen Lions Clubin edustajat vierailulle omaan viikkopalaveriimme ja saimme heiltä viirin. Kävimme onnittelemassa kummipresidentti Napolaa hänen 60-vuotispäivänään.

Oli monenlaista muutakin pientä puuhaa. Ryhdyimme toimenpiteisiin rintamerkkien, rotarylipun- ja kilven sekä presidentin riipuksen hankkimiseksi. Veli Haarala lahjoitti pöytäarvontanumerot ja veli Helasvuo vieraskirjat. Veli Heikki Korppi-Tommola alkoi suunnitella viiriä. Aloitettiin traditio Tuusulan yhteiskoululle keväisin annettavista stipendeistä, jonka ensimmäinen saaja oli ylioppilas Hilka Kaartinen. Veli Tyllilä alkoi rahastonhoitajana painiskella RI:lle lähetettävien maksujen kanssa ja kokoilla olemattomaan kassaan käyttövaroja.

Töitä riitti, mutta rotaryfilosofia tuli avuksi. "Palvelumieli itsekkyyden edelle. Hän voittaa eniten, ken palvelee parhaiten!" Näissä merkeissä sitten kilvoiteltiin toisen väliaikaisen naapuriklubin Nurmijärven kanssa, ja hyvissä ajoin ennen rotaryvuoden loppua saavutettiin täysjäsenyys RI:ssa.

Totuttautuminen varsinaiseen rotarytoimintaan

Vuosi 1971–72, presidentti Lauri Suominen

Ensimmäinen varsinainen rotaryvuosi alkoi sitten 1. 7. 1971. Sitä johti presidentti Lauri Suominen aina seuraavan vuoden huhtikuuhun asti, ennen siirtymistään uuteen työpaikkaansa Tampereelle. Klubi alkoi nyt toteuttaa itseään rotaryn tärkeimpien palveluhaarojen kuin myös veljille ja paikkakunnalle kuuluvan omaleimaisuuden kautta. Kun mukana oli aiemmin aktiivisesti toimineita rotareita, tärkeimmät palveluväylät oli mahdollisuus saada pian täyspainoisesti liikkeelle.

Keravan klubin meille "luovuttama" presidentti suunnitteli, vaati ja valvoi. Järvenpään ja Varkauden rotaryklubeissa kouliintunut Heikki Korppi-Tommola laati perusteellisen klubipalvelusuunnitelman. Keravan veljespiiristä siirtynyt Seppo Salminen loi vahvan perustan jäsenyys- ja luokitekomitean toiminnoille. Pääosin hänen toimestaan syntyi paikkakunnan olosuhteisiin hyvin soveltuva ja kattava luokitekartta. Keravalla presidenttinä toiminut Olli Rahola antoi kokeneen rotarin tukea käytännön ongelmissa. Ammattipalveluhaaran puheenjohtajana oli uusi veli Raimo Manneri. Hän sai tällä sektorilla aikaiseksi ne linjat, joita klubissamme hyviksi koettuina edelleenkin noudatetaan. Silloin ryhdyttiin aktiivisesti tukemaan paikkakunnan lukioasteisten koulujen ammatinvalinnan ohjaukseen liittyvää toimintaa. Alkajaisiksi käytiin Tuusulan Yhteiskoulussa tilaisuudessa, jossa oli läsnä asiantuntijaluennoitsija, 50 oppilasta ja huomattava osa rotareista.

Tässä vaiheessa alkoivat myös traditioiksi myöhemmin muodostuneet tehdas- ym. vierailut, esimerkiksi Lemminkäinen Oy, Hoechst Fennica, varuskunta jne. Aloitettiin oman kunnan ja Keski-Uudenmaan alueen jatkuva seuraaminen. Moniin muihinkin rotaryaktiviteetteihin ehdittiin paneutua. Veli Arto Lättilä selvitteli sopivin välein klubin liikkeelle lähtevää nuoriso- ja kansainvälistä toimintaa. Ulkomaalaisista klubeista tuotiin paitsi terveisiä niin myös kansainvälisyyttä. Viirejä alkoi kerääntyä. Lippujunkkarikin piti valita. Veli Viljo Puustjärvi kävi pitämässä vierailuesitelmää mm. jopa rotaryklubi Michiganissa USA:ssa. Tutustuimme rotaryjulkaisuihin, samoin uusien jäsenten valintaan "The Fourteen Steps-" menetelmin. Käytiin intercitytilaisuuksissa mm. Karkkilassa ja Helsingissä, jossa edustajamme Seppo Salminen tapasi silloisen RI:n presidentin Ernst G. Breitholtzin. Perehdyttiin Rotarysäätöön, jossa Kerava oli tuolloin saavuttanut 200:n ja Järvenpää 300 %:n osuuden.

Kun governor Söderström syksyllä vieraili, hän huomasi kiitettävää edistystä tapahtuneen klubin alkutaipaleella: "Toimintanne on lähtenyt tehokkaasti ja miellyttävällä tavalla liikkeelle. Komiteat ovat laatineet hyviä ja tasapainoisia ohjelmia. Parhainta menestystä! Klubi on mielestäni täysin valmis ryhtymään ulospäin suuntautuvaan toimintaan palveluväylillä, joskin tietysti klubipalvelun tulee edelleenkin pysyä etualalla."

Toimintavuoden ajalta on syytä muistaa erikoisesti kaksi tapahtumaa. Toinen niistä oli ns. pienoisharter-juhla 5. 7. 1971. Juhla pidettiin tavanomaisen viikkokokouksen yhteydessä. Tilaisuutta juhlisti kummipresidenttimme Napola Järvenpäästä ja kymmenkunta veljeä naapuriklubeista. Veli Napola totesi klubin toiminnan käynnistyneen hyvin ja luovutti Järvenpään kummiklubin puolesta presidentin riipuksen. Keravalaisten puolesta heidän past presidenttinsä Antero Könkkölä ilmaisi ilonsa uuden klubin perustamisesta: "Rajan- käynti ei ole toimintaamme häirinnyt. Päinvastoin saimme oman miehen presidentiksi ja uuden kuittauspaikan". Presidentti Suominen kiitteli onnittelijoita. Hän muistutti omia jäseniä rotarin oikeuksista ja velvollisuuksista sekä jakoi 1. sihteerin Käyhkön avustamana jäsenille rotarymerkit.

Toinen huomattava klubitapahtuma oli ketjunvaihto 28. 3. 1972 ja samalla Lauri ja Elina Suomisen läksiäisjuhla. Lämminhenkisessä tilaisuudessa paikkakunnalta pois muuttava presidenttimme heilutti viimeisen kerran klubinuijaa edessämme sotilaallisen täsmälliseen tapaansa. Hän totesi vuoden osoittautuneen mielenkiintoiseksi, vaikka olikin "tullut yllätetyksi" valinnastaan. Ketjun vastaanottanut Heikki Korppi-Tommola kiitti lämpimästi charter-presidenttiämme. Rouva Liisa Korppi-Tommola osoitti sanansa rouva Elina Suomiselle, jonka johdolla rouvien toiminta oli esimerkillisesti alkanut. Lähtijöille ojennettiin tuusulalaisen taiteilijan Tynellin valmistama hopeinen kynttiläjalka, rotary-merkein varustettuna.

Rotaryvuoden päätöstilaisuudessa kesäkuun lopulla 1. sihteeri Seppo Käyhkö luki toimintakertomuksen ja hänen puolisonsa vastaavan yhteenvedon rouvien osalta. Ensimmäiset taipaleet tulivat täten esimerkillisesti tallennetuiksi. Se ei edes tuottanut vaikeuksia, sillä kaikki pöytäkirjat pidettiin tarkasti. Ne jopa luettiin seuraavassa kokouksessa ja hyväksyttiin. Lisäksi esitelmät liitettiin joko sellaisenaan tai lyhennettyinä pöytäkirjoihin.

Pieni negatiivinenkin havainto ensimmäiseltä toimintavuodelta löytyi. Klubimme kunnostautui erään kesäkuukauden aikana kyseenalaisella rotarien Suomen ennätyksellä, alhaisimmalla läsnäoloprosentilla. Syy oli, että uusi klubi ei yksinkertaisesti muistanut riittävästi kuitata "Suomi lomalla" -tunnelmissa.

Klubin toiminta monipuolistuu

Vuosi 1972–73, presidentti Heikki Korppi-Tommola

Rotaryvuonna 1972–73 tuli monia uusia toimintamuotoja varsinaisen klubitoiminnan rinnalle. Joissakin ohjelmissa havaitaan syntyneen traditionaalisia piirteitä. Monet toiminnot alkoivat selvästi kytkeytyä paikallisiin ja alueellisiin asioihin. Kulttuuriperinteitä vaalittiin. Presidenttinä oli tuolloin Heikki Korppi-Tommola.

Vuoden klubiohjelma laadittiin nyt painettuun taskukokoon, mikä mahtui täyteläisempäänkin lompakkoon. Läsnaölotilasto alkoi kaunistua. Vuoden keskiarvoprosentiksi tuli 81,9. Joitakin alkoivat kiinnostaa vapaamuotoiset perhekesäretket - vaikkapa Vehkalahdelle jne. Jotkut taas pistäytyivät esim. Lontoossa, jopa kolmessakin klubissa samalla matkalla. Sitten vaan ihmeteltiin "alkuasukkaitten" tapoja; "Jokaisessa otettiin alkupaukut ja laulettiin virsi." Ensimmäinen viirikin tuli luovutetuksi Lontooseen ja vasta sitten pienempiin naapurikaupunkeihin. Viirejä myös tuotiin mm. "sotasaaliina" Brasiliasta-Olli Rahola. Mutta naapuriklubi Nurmijärvi oli huolissaan, kun Tuusulasta ei heillä käynyt vieraita. Kehottivat muistamaan myös "seitsemän veljeksien klubia!"

Veljet pitivät tässä vaiheessa runsaasti esitelmiä omilta ammattialoiltaan. Ne lisäsivät yhteiskunnallisen kehityksen tuntemusta niin paikallisella kuin myös valtakunnallisella tasolla. Saatiin tietoa maataloudesta, teollisuudesta, kaupasta, kouluoloista, sotilasasioista, paikkakunnan ongelmista ja monista ajankohtaisista kysymyksistä ikään kuin etukäteisinformaatioina. Sopivina välipaloina tarjottiin rotarytietoutta.

Ensimmäinen vuosijuhla vietettiin Taistelukoululla 22. 9. 1972 eversti ja rouva Sakari Rusaman isännöidessä. Tilaisuuteen oltiin kaikesta päättäen tyytyväisiä, mikäli pöytäkirjakommentteihin on uskomista; "Ne päättyivätkin vasta klo 2.30 viimeisen tyhjän lasin kolahtaessa nuijan asemesta pöytään". Tilaisuus "poiki" myös uutta kulttuuritietoutta. Veli Jorma Seitamo esitteli isänsä-silloisen kapteeni Eino Stelanderin -ja Eino Leinon välistä kirjeenvaihtoa sekä kirjailijan suhteita varuskuntaan, mikä tallennettiin Taistelukoulun historiallisiin arkistoihin.

Naapuriklubien kanssa hyväksi yhteistoimintamuodoksi syntyi Sibelius- juhla intercitytilaisuutena. Juhlassa 8. 12. 1972 oli arvokasta kulttuuripitoista ohjelmaa. Klubimme nestori Kauko Holma piti vauhdikkaan ja vapaamuotoisen esityksen "Ainolan isännästä sekä Tuusulasta kaikkien taidealojen merkittävänä kokoontumis- ja asuinpaikkana vuosisadan alussa." Tietoa tuli kosolti Sollentunan kumrnikuntaklubi-ajatusta yritettiin käynnistää. Se rajoittui kuitenkin lähinnä vierailukäynteihin klubikokouksissa, kuten nykyisinkin. Osallistuttiin jokavuotiseen Tuusulan Upseerikerhon järjestämään herrasmies- kilpailuun. Teuvo Tyllilä ryhtyi "kuransseeraamaan" veljiä vuosittain toistuvilla kuntokausillaan. Tuettiin Tuusulanjärven Purjehtijain hankkeita. Aloitettiin lionsien ja rotareitten kesäiset purjehduskilpailut, joissa voitto tyynelläkin säällä yleensä kallistui rotareitten hyväksi.

Suomi-juoksussa Teuvo Tyllilä keskellä.

Annettiin tukea vanhuksille, kuuro- ja munuaistautiyhdistyksille, partiolaisille sekä Islannin tulivuorenpurkauksen vahinkorahastolle.

Kellokosken Yhteiskoululla vietettiin samana vuonna ammatinvalintailta, jossa oli läsnä 80 oppilasta ja runsaasti veljiä heitä opastamassa. Kevättalvella oli ohjelmassa intercitykokous Keravalla. Klubin sadas "meeting" oli "pelkkää teatteria" Strindbergin "Kristiina" -esityksessä Kansallisteatterissa. Veli Jortik-ka juhli 50-vuotistaivaltaan kaikessa hiljaisuudessa. Hän kuitenkin luovutti sen kunniaksi 50 mk klubin käyttöön ja kehoitti veljiä tekemään samoin. Veli Matti Korppi-Tommola aloitti rotary-joulukokoukset. Perinteisiksi muodostuivat vähitellen myös keväiset rotarit kirkossa - ohjelmat.

Naisten toimintavuoden päättyessä heillä oli jälleen valmiutta esittää seikkaperäinen selvitys toiminnastaan. Kävi mm. ilmi, että veli Kauko Rytömaa oli vierailijana käynyt selostamassa sisarille "Miten vaimot saavat miehensä pitempään pidetyksi palvelukelpoisina."

Kun governor Palmgren tyytyväisenä syksyllä 1972 tarkasteli klubimme toimintaa, hän totesi, että "rotarytoiminta on kuin satamasta lähtevä laiva. Se ei koskaan saavuta määräsatamaansa. Työ jatkuu alati. Se laajenee ja kaunein saavutus siitä on Rotary Foundation. Siihen - joka tällöin klubimme osalta oli 100 % - tulee nyt kiinnittää huomiota."

Toiminta jämäköityy

Vuosi 1973–74, presidentti Ahti Haukkavaara.

Rotaryvuosi 1973–74 oli toiminnan luontevaa kytkentää niin paikkakunnan voimakkaaseen kehitysvaiheeseen kuin myös kansallisiin ja kansainvälisiinkin muutosprosesseihin. Näin veljet klubiin kuullessaan saivat monipuolisen yleiskatsauksen tapahtumain kulkuun. Presidentin valinta oli ajankohtaan nähden onnistunut. Lisäksi saimme johtoomme pysyvästi 100 %:n veljen ja esimerkilisen rotarin, kunnanjohtaja Ahti Haukkavaaran. Ahti liikkui tietenkin liukkaasti vesielementissä, urheilusukelluksen parissa, kuin myös huumorimiesten joukossa.

Klubin toiminnan jämäköityminen oli tosiasia, joka sai tunnustusta myös ulkopuolisilta. Sitä antoi mm. kummipresidenttimme, joka totesi Taistelukoululla vietetyssä vuosijuhlassa "kaksivuotiaan klubin osoittautuneen yllättävän täysi-ikäiseksi." Vieraileva governorkin painotti samaa asiaa; "Toiminta on täyspainoista, vaikka kyseessä onkin nuori klubi." Pöytäkirjat kertovat mm. veli Kimmo Haaramon pitäneen ansiokkaan ja käytännön toimiin johtaneen alustuksen siitä, miten klubin tulisi kehittää nuorisotoimintaansa.

Mentiin järjestelmään, jossa yli 60-vuotiaat veljet automaattisesti siirtyivät senior active- jäseniksi. Klubiin saatiin 37 vapaata luokitetta, ja pyrittiin 4–5 uuden jäsenen vuosivauhtiin. Rotaryaiheisia kalvosinnappeja ryhdyttiin antamaan 50 vuotta täyttäneille jäsenille. Pohdittiin juurta jaksain rotareiden pukeutumista juhlatilaisuuksiin - smokki vai tumma puku? Avustustoiminnassa vireästi toimivat rouvat muistivat kehitysvammaisia, herrat vapausotureita ja sotainvaliideja. Presidentti kilpaili vitsien kerronnassa mm. veljien Arto Lättilän ja Teuvo Tyllilän kanssa.

Nurmijärven samanikäisen klubin edustajat kävivät veli Emil Korsisaaren johdolla luovuttamassa "pörröpäitten viirinsä" naapuriklubilleen. Samalla he saivat korviaan höristellen kuulla historioitsija Kaarina Karin esitelmää vuosisadan alun ihmeellisistä tapahtumista Tuusulassa. Hän keskittyi kenraalikuvernööri Bobrikoffin keväällä vuonna 1900 tekemään tarkastusmatkaan paikkakunnalle, josta tuloksena oli mm. seuraavaa; maaherra de Pint sai potkut, kunnallislautakunnan esimies Wilhelm Collin ja kuntakokouksen puheenjohtaja Lindholm syrjäytettiin luottamustoimistaan.

Oltiin myös yhteydessä Ratakaareen ja intercitytoimintaan. Veli Matti Korppi-Tommola selvitteli "Neljän kysymyksen koetta". Veli Matti Kostiainen valotti purjehduksen hienoutta, mikä parhaimmillaan on lähes "sinfoniaa." Naapuriklubin Järvenpään edustaja Veijo Kokkonen käväisi kertoilemassa rotaryn maailmankongressista vaikutelmiaan. Hän kehotti käymään vastaavissa tilaisuuksissa, koska oli havainnut sen valtavaksi elämykseksi. Matti Korppi-Tommola toi puolestaan terveisensä matkastaan Pyhään maahan. Valitettavasti vain presidentin "sydän vuosi verta" tammikuun läsnäolotilaston johdosta, mutta epäkohta parani myöhemmin.

Past presidentti Haukkavaara kertoi 1970- luvun taustoista, jotka muovasivat niin hänen oman kautensa kuin myös koko kymmenluvun Tuusulan rotareiden ohjelmistoa:

"Kyseessä oli Tuusulan Rotaryklubin kolmas kausi, 1973–74. Tätä aikaa kuten koko 1970- luvun alkupuoliskoa voidaan luonnehtia nuorten klubin synty- ja sisäänajovaiheeksi. Siksi on paikallaan muutama sana siitä ympäristöstä, jossa ensiaskeleet otettiin. Klubin kotikunta Tuusula eli tuolloin poikkeuksellisen kiihkeätä kehitysvaihetta. Kausi nivoutui kansainväliseen ja valtakunnalliseen korkeasuhdanteeseen. Sen päätti ns. suuri öljykriisi. Tästä eräänä seurauksena meillä Suomessa pyrittiin vaikuttamaan entistä enemmän kansantalouden voimavarojen käyttöön. Julkisen talouden

ylikuumennut kasvu yritettiin saada kuriin ns. järjestelyasiakirjalla ja näin vapautuvat resurssit ohjatuksi yksityiseen sektoriin.

1970- luvun alkupuoliskolla myös ja nimenomaan Tuusula eli voimakasta nousukautta, joka näkyi yksityisen ja julkisen toiminnan poikkeuksellisena vilkkautena. Näistä kuvioista, jotka tietenkin vaikuttivat kymmenluvun klubiohjelmiimme pelkistetysti seuraavaa:

- Vilkas kerrostalorakentaminen - ensimmäisten vuokratalojen toteuttaminen -päiväkotien rakentamisen aloittaminen - uusien yritysten ilmestyminen Hyrylän teollisuusalueelle - peruskoulujärjestelmään siirtyminen - terveyskeskusjärjestelmän muotoutuminen - kevyen liikenteen verkon toteuttaminen - Keski-Uudenmaan YTV:n perustaminen - Keskisen Uudenmaan vesihuollon kehittäminen (meriviemäri, Päijänne-tunneli) - suuri maanvaihto valtion kanssa Hyrylän keskustassa- ns. Valon montun ostaminen keskusurheilupuistoa varten - soranoton tulo suunnitelmalliseksi- kunnan menojen lisääntyminen asukasta kohti huolestuttavasti - kunnan alueen ja väkiluvun kasvu Jokelan liitoksen myötä ja Tuusulaan perustettu sen ensimmäinen rotaryklubi! Mielestäni rotariuden ja erityisesti kyseisen kauden merkittävin anti olivat alustukset ja esitelmät. Ne auttoivat ymmärtämään muiden ongelmia ja laajensivat tiedon piiriä oman alan ulkopuolelle. Annin monipuolisuutta kuvaa mm. seuraava luettelo: Alvar Aallon arkkitehtuuri, maamme huumeongelma, vuosisadan vaihteen Tuusula, huonekalukaupan kilpailutilanne, puun muotopuristaminen, kotiteollisuus Suomessa, maatalouden arvostus yhteiskunnassa, ohjukset, liikennelentäjän koulutus, kelirikkotilanne, YK:n rauhanturvajoukkojen toiminta ja turkistarhaus.

Nuorelle klubille oli ominaista fyysisen kunnan korostuminen, liikunnallisuus. Veli Kostiaisen perheen välityksellä purjehdus oli vahvuutemme. Heinäkuussa 1973 kilpailimme leijonien kanssa voittaen aktiivisuudessa ja sijoituksissa. Syksyisin ja keväisin järjestimme jäsentenvälisiä kuntokilpailuja. Olimme vielä jokseenkin nuoria. Keski-ikämmme oli Teuvo Tyllilän laskelman mukaan 1973 lokakuussa 46 v 7 kk 20 pv.

Rotarykokousten aika ja paikka on usein toistuva aihe toiminnassa. Vuosi ei tähän nähden ollut poikkeus. Sinnikkään polemiikin ja äänestyksen jälkeen alkuperäinen ajankohta maanantai klo 12.00 muutettiin torstaiksi klo 16.30 ja pitopaikka siirrettiin Hyrylän upseerikerholta Krapihoviin 1. 7. 1974.

Tuusula on sotilaspitäjä. Sen mukaisesti vierailtiin Taistelukoululla sekä sotilaskodissa Hyrylässä, jossa nautittiin tykkimiehen ateria. Vierailun kohteena oli myös juuri avattu Kaiffari, uusittu Tuusulan säästöpankin kerhohuoneisto sekä vielä silloin toimiva Tampellan muovitehdas. "Rotaryt kirkossa" oli jo tuolloin toiminnan kulmakiviä.

Rotaryvuonna korostuivat yhteistyö ja hyvä tahto. RI:n presidentti (Carter) tervehti kauden alussa klubeja; "Pyrkikäämme mieluummin etsimään sitä, mikä yhdistää meidät kanssaihmeisiimme kuin hakemaan eroja". Governorin (Matikainen) kirjeessä todettiin puolestaan keväällä 1974; "Vihan näyttäminen vaatii 72:n, kun taas hymyn vain 14 lihaksen yhteistoiminnan".

Toiminnan vakiintuminen

Klubin toiminnan käynnistyminen normaaliksi vei kolme ja puoli työntäyteistä vuotta. Toimittiin todella utterasti. Todisteena siitä, kaiken muun lisäksi, on mm. huolellisesti pidetty ja säilytetty arkisto. Vuodet 1975–80 olivat taas selvästi klubitoiminnan vakiintumisen aikaa. Tätä jaksoa en selosta niin yksityiskohtaisesti kuin alkutaivalta, sillä vakiintumisen myötä useat hyvät toiminnot alkoivat vuosittain toistuvina muodostua traditionaalisiksi.

Kullakin presidenttikaudella oli tiettyjä ominaispiirteitä, ja uusia toimintamuotoja tuli kokemuksen lisääntyessä esille. Mikään vuosi ei tietenkään voi olla samanlainen. Jokainen toimintavaihe muodostaa siis oman historiallisen viitekehýksensä.

Rotaryvuosi 1974–75, presidentti Viljo Puustjärvi

Piirin 142 governor Veikko Laine oli kehottanut presidenttejä kunkin kokouksen yhteydessä lausumaan muutaman sanan rotarytietoutta tai joitakin yleispäteviä filosofisia totuuksia veljeksien "purtaviksi". Ryhtyessään hoitamaan virkaansa veli Viljo tunnollisena rotarina hienolla tavalla toteutti kehotusta. Jokaisessa palaverissa oli jotain "ylösrakentavaa". Mieliin on jäänyt mm. seuraava mietelmä; "Ajatteleminen on vaikeinta elämässä. Siksi niin harvat ryhtyvät siihen (Vennegren)!"

Tietysti presidentti Viljo Puustjärven ikuisten ajatusten lisäksi tapahtui paljon muitakin. Keskusteltiin alustusten pohjalta työsuojelusta, seurakuntavaaleista, yritystoiminnan rahoituslähteistä, elintarvikehygieniasta, kotiteollisuudesta, uusista soravaroista, Neuvostoliiton maataloudesta jne. Veli Rahola kertoi 23. 2. 1905 perustetusta 70-vuotiaasta rotarysta. Samalla tuli esille, että maassamme oli toimintavuotenumme neljässä rotarypiirissä 198 klubia ja 7 822 jäsentä. Myös Suomen lähihistoriaan liittyvää ajopuuteoriaa pyrittiin kumoamaan. Rooman klubia käsittelivät eri yhteyksissä veljet Kauko Holma, Viljo Puustjärvi ja Matti Kostainen.

Ratakaaren intercity koettiin liian laajaksi. Todettiin, että Tuusula, Järvenpää ja Kerava voisivat muodostaa parhaiten oman yksikkönsä. Presidentin rouvan Sylvi Kekkosen kuolema joulun alla puhutteli. Neuvoteltiin, mihin Norjan Nord Jamb-75-leirin partiolaiset sijoitettaisiin paikkakunnalle. Talvella saatiin kutsu Keravan rotaryklubin 20-vuotisjuhliin Aulangolla. Unohtaa ei sovi veli Lauri Kuusiston esitelmää postilaitoksesta.

Vuoden tapahtumiin kuuluu myös, että veli Sakari Rusama esitteli uudet säännöt jäsenhankintaa varten. Tämä oli aivan akuuttisessakin mielessä tarpeen, sillä 30 entisen veljen lisäksi ehdotettiin seitsemän uutta. Ensimmäiseksi Georgia-stipendiaattiehdokkaaksi nimettiin kauppatieteen ylioppilas Erpo Heikkilä, joka iloksemme tuli sittemmin hyväksytyksi. Sibeliusjuhlan järjesti Järvenpää. Vuosijuhlamme pidettiin syksyllä, ja naapurit olivat siellä kohtuullisesti edustettuina. Avustuksia annettiin partiolaisille ja sotavammaissairaalan hyväksi. Perinteiseen purjehduskilpailuun saatiin uimataitoisia veljiä riittävästi mukaan - onneksi! Syyskuussa - vihdoinkin - ilmestyi rotarykilpi Krapin ulko-oven pieleen.

Rotaryvuosi 1975–76, presidentti Sakari Rusama

Presidentti Sakari Rusaman kausi oli sotilaallisen täsmällistä. Jokainen tiesi tarkkaan, mitä Eversti tahtoi ja toimi sen mukaisesti. Presidentin pöydälle hankittiin soittokello. Se ilmoitti kokouksen alkamisesta ja patisti innokkaimmatkin keskustelijat "ruotuun". Klubikokouksen ajankäyttö oli tarkoin määritelty yhdeksi tunniksi ja 15 minuutiksi. Ruokailun osuus oli 35 min., virkailijoiden tiedotuksiin kului 10, esitelmään 15 ja keskusteluun 15 minuuttia.

Sotilaallinen oli myös governor Niilo Visapää. Hän viihtyi hyvin klubissa ja Tuusulassa, koska oli nuorempana ollut Rusutjärvellä metsätoissa. Käydessään "kylässä" meillä hän määritteli, että toimintavuonna ei ole mitään erityistä projektia. Kaksi teemaa riittää; "Ihmisen arvostaminen" ja "Rotari voi sanoa vain kerran - ei!"

Veli Sakari oli sotilaallisten ominaisuuksiensa lisäksi historioitsija. Lähes jokainen kokous oli jonkin tärkeän tapahtuman "muistojuhla". Kerran oli kulunut 200 vuotta kuninkaallisesta julistuksesta "Joutilaat miehet töihin!" Joskus oli mennyt aikaa 197 v. Engelin syntymästä tai 148 v. Suomen suurimmasta - Turun kaupungin - palosta. Eräs kokous osui pastori Runebergin päiväksi.

Toimintavuoteen mahtui sekä pientä että huomattavaa rotarytapahtumaa. Taistelukoulun savusaunakokouksessa majuri Sampo Ahto kertoili kenraali Paavo Talvelasta. Sibeliusjuhlassa Järvenpään Vilho Laine-Yli joki kävi valottamassa säveltäjämestariimme vaiheita veljen henkilääkäriajoilta. Naapurikaupunkiin perustettiin uusi Yli-Keravan rotaryklubi kokeneen Erkki Isomäen johdolla. Pistädyttiin "visiitillä" Tuusulan toisen Lions Clubin charter-juhlassa. Koettiin "iloinen perhetapahtuma" 31. 1. 1976, IW-sisartemme charter- juhla. Urho Kekkosella oli syyskuussa 75-vuotispäivä, mikä huomioitiin. Valittiin uusi eduskunta, jonne klubimme "lähetti edustajansa" Tauno Valon. Stipendiaatti Erpo Heikkilä lähetti kirjeitään "Rapakon takaa". Matti Kostiainen toi terveisiä Tallinnan nuorisoregatasta, Matti Korppi-Tommola kirkkojen maailmanneuvoston kokouksesta Nairobista. Veli Puustjärvi kertoi vaikutelmiaan Länsi-Kanadasta ja lentäjäveli Kimmo Haaramo lukuisilta "maailman- ympärysmatkoiltaan." Kävimme tutustumassa Vantaan lentoaseman turvallisuustoimiin. Se alkoi Vip-huoneesta, jonka läpi "kaikki muutkin merkittävät vieraat kulkivat!" Tutustuttiin Keski-Uusimaan lehtitaloon, Tikkurilan väritehtaisiin, Palomexiin sekä Autonovoon.

Vierailuesitelmän Sibeliusrahaston vaiheesta esitti ylitarkastaja Pentti Takala. Hartaina kuuntelimme veli Iharvaaran aikaisemman työpaikan konsulttitehtävistä ego-esitelmän puitteissa. Hän olisi kerran saanut erään eteläafrikkalaisen valtion vallankumouksen suunnittelun, mutta ei tullut silloin ottaneeksi vastaan!

Vaikka vuosi 1975 alkoi omassa maassa laman merkeissä, tärkein tapahtuma Suomessa oli kuitenkin kansainvälinen. Niinpä presidentti saattoi eräässä kesäpalaverissa todeta, että "meeting" sattui samaan aikaan kuin toinen merkittävä kokous - Etyk. Veljet saivat esitelmien muodossa seurata tuon huomattavan kansainvälisen tapahtuman turvatoimia ja arvioita Etykin vaikutuksesta maailmanpolitiikkaan. Veli Kai Mannerheim selosti USA:n presidentin pojan vierailua Tuusulassa. Veli Matti Wikman teki selkoa presidentti Titon auton vaiherikkaasta kuljetuksesta lentoteitse Helsinkiin ja auton lasien rikkoontumisen aiheuttamista ongelmista.

Seurasimme tiiviisti myös tuusulalaisten rallicrossareitten kansainvälistä menestystä. Huomioitiin veli Kostiaisen mainetta saavuttanut "perhepurjehdusmatka" Ranskaan ja Jugoslaviaan. Laivakokoukseksi suunniteltu piirikokous jouduttiin veljien pettymykseksi siirtämään merenkulkulakon vuoksi maankamaralle.

Rotaryvuonna järjestö oli kasvanut 800 000:een, viimeksi 400 klubin vuosivauhdilla. Rotaryvuosi päättyi loistavasti Englannin kuningattaren vierailuun Suomessa, vaikka "ei hän ehtinyt klubissamme poiketakaan!"

S.24–26

Rotaryvuosi 1976–77, presidentti Matti Korppi-Tommola

Presidentti Matti Korppi-Tommolan rotaryvuoden aikana alkoi yhä lisääntyvä nuorisovaihto näkyä myös klubikokouksissa. Vierailijoina olivat mm. USA:n stipendiaatit Peter Bugner Kansas Citystä ja Julie Wernette San Antoniosta, jonne taas oma lähettiläämme Riikka Korppi-Tommola lähti. Amerikkalaiset nuoret viihtyivät hyvin Suomessa ja toivat useissa yhteyksissä diasarjoin ja muillakin tavoilla terveisensä kotiseuduiltaan. Riikka informoi klubiamme ahkerasti vuoden aikana matkaltaan. Georgia-stipendiaatti Erpo Heikkilä toi värikkyyttä klubikokoukseen syksyllä palattuaan vuoden mittaiselta matkaltaan.

Kirkonmiehenä presidentti piti huolen siitä, että seurakunta tuli rotareita yhä lähemmäs ja päinvastoin. Selvitettiin kirkkohistoriaa Henrik-piispasta ja Lallista lähtien. Juhlapyhät puhuttelivat useissa yhteyksissä eri tavoin. Samoin olivat esillä kirkolliskokouksen asialistalla ollut naispappeus, vaikka myönteistä tulosta ei vielä syntynytäkään.

Kunnanvaltuutettuna veli Matilla oli silmää tuoda ohjelmistoon ajankohtaista tietoutta myös tältä toiselta sektorilta. Esimerkkeinä mainittakoon Keski-Uudenmaan vesiensuojelu, Hyrylän keskustan suunnittelu, kehittyvät kouluolot, kunnallisvaalien tulokset.

Kesäkokouksissa suosittiin kolmea neljää eri aloilta ollutta lyhyttä puheenvuoroa, joista sitten vaihdettiin ajatuksia. Ja tietenkin kosketeltiin ajankohtaisiin aiheisiin kuuluvaa Montrealin olympialaisia. Tuusulasta olivat Tornado- luokassa purjehtimassa Pekka Narko ja Juha Siira, tuloksena 13. sija. Pekka kävi elokuun kokouksessa kertomassa veljille matkakokemuksiaan.

Sibeliusjuhla vietettiin yhdessä Järvenpään veljien kanssa. Siitä saatiin governor Lasse Hyväriseltä runsaasti kiitoksia. Vuosijuhla vietettiin yhdessä IW-sisarten kanssa Järvenpään Sonaatissa Tuusulan mieslaulajien musisoidessa siellä.

Klubin jäsenmäärä oli toimintavuoden alussa 35, mutta monille veljille hankalakokousaika- torstai klo 16.30- alkoi verottaa lukumäärää. Selvityksen tuloksena päädyttiin lopulta uuteen ratkaisuun - keskiviikko klo 16.30! Muutoksen jälkeen ryhdyttiin tehostamaan jäsenhankintaa. Huomattiin, että edelleenkin puuttuivat mm. musiikki- ja "metsämies". Ensimmäiset senior active- jäsenyydet saivat Kauko Holma ja Heikki Korppi-Tommola.

Rotaryliikkeen 50-vuotisjuhlissaolivat klubimme edustajina Arvi ja Sinikka Mustala. Rotaryn 50-vuotisjuhlamitaleita myytiin Kaunialan hyväksi.

Rotareita, kuten kaikkia muitakin, sivusi presidenttimme muistiin merkitsemä tapahtuma 16. 6. 1977 - kaatosade paikkakunnalla, jonka aikana klo 13.30–14.15 tuli vettä ämpäriin 120 mm!

S.27

Rotaryvuosi 1977–78, presidentti Seppo Salminen

Governor Seppo Salminen ja Marja Salminen.

Virkaan astunut presidentti Seppo Salminen oli jo monina aikaisempina vuosina perusteellisesti perehtynyt rotarytoimintaan. Hän oli hankkinut kokemusta alue-edustajana ja veljellä oli kansainvälisiä rotary-yhteyksiä. Presidentin tehtävä oli Salmiselle vain välietappi laajempaan koulutukseen rotarynpiirissä. Hän oli mm. governor vv. 1985–86 ja myöhemmin Suomen Rotary-toimiston valvoja.

Suomalaisessa rotaryorganisaatiossa tapahtui muutos 1. 7. 1977. Siitä lähtien piirien lukumäärä lisääntyi neljästä viiteen. Osan alueemme pohjoisista osista jäi pois piiristämme. Governor Erkki Aaltion eräänä teemana oli "Nuorison ja isänmaan hyväksi." Presidentti Sepon toimintaohjeiksi tulivat Kaunialan tukeminen, nuorten opiskelumahdollisuuksien ja itsenäisen Suomen arvostuksen parantaminen. Niinpä Kaunialaa ja Rotarysäätiötä tuettiin tavallista runsaammin avustuksin. Osansa saivat myös Keski-Uudenmaan vapaussoturien huoltosäätiö ja partiotoiminta. Paikkakunnan koulua tuettiin oppilaiden Kauniala-taksvärkkikeräyksessä.

Kulttuurivierailijoina kävivät kokouksissamme mm. taiteilija Antti Halonen ja Halosenniemen museohoitaja J. Parkkonen. Perehdyttiin rotareille harvinaisempaan alaan - balettitanssiin. Järvenpään kuvanveistäjäveli Erkki Eronen kertoi 25-vuotistaiteilijajuhlanäyttelystään.

Heinäkuussa stipendiaattimme Erpo Heikkilän isäntäperhe USA:sta Tom ja Janica Faircloth, Georgian Thomasvillen rotaryklubista, käväisivät myös veljien vieraina ja jatkoivat sitten matkaansa Savonlinnan oopperajuhlille. Huhtikuussa 1978 RI:n presidentti Robert Manchester teki yllätysvierailun Tuusulaan Walter Erkon saattamana.

Toimintavuoden aikana perustettiin piiriin kaksi uutta rotaract- klubia. Suomalainen Olof Söderström valittiin RI:n hallitukseen. Kesällä esiteltiin sisartemme IW- viiri kokousohjelman puitteissa. Klubi sai Krapin seinälle koristeeksi 200 %:n Rotary Foundation taulun. Elokuussa 1977 saimme kuulla Charter- presidenttimme Lauri Suomisen kuolemasta. Hartaina vietettiin hetken hiljaisuus hänen muistolleen. Veli Matti Korppi-Tommola totesi muistosanoissaan, että "Lauria muistetaan kiitollisuudella sotilaallisen jämeränä ja tarmokkaana klubimme vetäjänä sekä alkuunpanijana."

S.28–29

Rotaryvuosi 1978–79, presidentti Arvi Mustala

Arvi Mustala ja Eeva Riissanen.

Presidentti Arvi Mutaian rotaryvuoden alkaessa heinäkuussa kirjailija Eino Leinon syntymästä oli kulunut 100 vuotta. Tämä tietysti vauhditti kulttuuriharrastuksia klubissa. Sibeliuksen muistoa vaalittiin viemällä 8. 12. 1978 intercityjuhlan aikaan kukkalaite hänen haudalleen. Pari päivää aikaisemmin käytiin Tuusulan sankarihaudalla. Kulttuuria täydensi Kauko Holma esittelemällä valokuvia Tuusulasta vuodelta 1912.

Kiinnostus alueen rotaractiin lisääntyi selvästi. Syntyi kahden miehen komitea asiaa valmistelemaan. Hallitus käynnisti uuden sääntöluonnosehdotuksen valmistelun, "arkkitehtinä" Jonna Riissanen. Sittemmin valmistunut luonnos käsiteltiin, hyväksyttiin ja painettiin.

Vuosi vaihto- ja stipendihakemuksia ilmaantui. Kerättiin varoja myös Rotarysäätiölle, jonka pyrkimyksenä silloin oli mm. 1500 ulkomaille suuntautuvan opiskelupaikan järjestäminen.

Naapuriklubien kanssa yhteisesti ponnisteltiin, jotta päästäisiin 300 %:n klubiksi- ja meidän vuoromme, kun oli, saimme veli Seppo Salmisen PF- rotariksi. Vertailun vuoksi mainittakoon, että piirissämme oli näinä aikoina joitakin 800 %:n klubeja.

Veli Esko Joensuu toi kokouskäyttöön Norsu-lippaan. Siitä alkoi pysyvä projekti, jolla kerättiin rahaa kehitysvammaisille Tuusulassa. Tuusula-kortista ryhdyttiin suunnittelemaan uutta "paikkaamisvälinettä" klubin käyttöön. Varsin tärkeä projekti oli piirinkin kannalta rotarytietousinstituutin järjestäminen Tuusulassa 14. 10. 1978. Governor Lars Zilliacuksen mukaan klubimme onnistui vaativassa tehtävässään erinomaisesti. Järjestelyistä meidän puoleltamme vastasivat mm. veljet Riissanen, Turunen, Mustata, Niinivaara, Tyllilä ja Kosunen. Yhteiskuntapalvelun alalla ryhdyttiin suunnittelemaan varsin laajaa projektia "Tuusulan vihreät raitit" sekä "Pro Tuusulanjärvi" -ohjelmaa.

Kesäkokouksissaan veli Tyllilä kertoi pyöräretkistään Lapissa, veli Kostiainen taas junioripurjehduksen noususta Suomessa. Risto Lemmelä keskittyi vesihuoltoon ja Päijänne-tunneliin. Esitelmää pidettiin Egyptin ja Israelin rauhanneuvotteluista kansainvälisen Fordin toimitusjohtajan erottamisesta 32 palvelusvuoden jälkeen USA:ssa, maatalouden vaikutuksesta vesien saastumiseen, työvoimailmapiiiristä, YK-liitosta, Keravan intercitytilaisuudesta ja klubi- kokouksesta Tansaniassa.

Veli kauppaneuvosta Tauno Valoa onniteltiin eduskuntapaikasta. Vastauspuheenvuorossaan huomion kohde kertoi "yksityisen ammatinvalinnanohjaajansa" kehottaneen häntä vaihtamaan ammattia. Veli oli ottanut neuvosta vaarin ja muuttunut soramiehestä täyspäiväiseksi kansanedustajaksi "sirottelemalla soraa eräisiin tunnettuihin rattaisiin."

Johtajuuden ongelmista kuultiin vierailuesitelmä. Sen pohdintaa jatkettiin sisarten kanssa tammikuussa 1979 Tampereella hotelli Rosendahlissa pidetyssä seminaarissa. Akuuttisista asioista informoitiin asiantuntijain voimin. Mm. Chicagon suuresta DC-10:n lentoturmasta veli Seppo Saaria toi esiin ammattimiehen näkökulman.

S.29–31

Rotaryvuosi 1979–80, presidentti Raimo Manneri

Presidentti Raimo Mannerin kausi sattui samaan aikaan kuin hänen kunnanvaltuuston puheenjohtajuutensakin Tuusulassa. Tästä johtuen veljen kunnalliset luottamustoimet eivät voineet olla heijastumatta voimakkaasti myös klubin ohjelmalliseen antiin. "Kokouksissa kyseltiin kunnan kuulumisia ja muutenkin yhteiskuntapalvelu oli aktiivisesti esillä" (Manneri). Tuusulan kunnan yleiskaavaa kävi esittelemässä Marketta Kokkonen. Sosiaalipalveluista teki selkoa Liisa Salonen. Hyrylän urheilukeskussuunnitelmaa valotti insinööri Seppo Roininen.

"Tuusulan vihreitten raittien" suunnittelun vaiheista saatiin raportti. Siitä oli oman klubimme puolelta jo neljän miehen työryhmä, Lassi Iharvaara, Raimo Wahlberg, Heikki Korppi-Tommola ja Viljo Puustjärvi. Ryhmän tehtäväksi tuli mm. ehdottaa yhteisiä toimenpiteitä paikkakunnalla. Yhteyksiä otettiin 25 eri organisaatioon. Voitiin todeta, että projektimme sai positiivisen vastaanoton.

Varsin mielenkiintoiseksi vierailuesitelmäksi ja keskustelutilaisuudeksi muodostui "Tahtoo kyläpoliisin"-projektiin liittyvä komisario Valto Peltolan ja kunnansihteeri Ritva Nurmisen käynti klubissamme helmikuussa 1980. Veljiä kiinnostivat ja huolestuttivat jo silloin turvattomuuden sekä

rikollisuuden lisääntyminen kuin myös poliisin vähäiset voimavarat paikkakunnalla. Tuusula oli tuolloin voimakkaasti menossa kaupungistumisen suuntaan!

Toimintakauden merkittäviä rotarytapahtumia olivat RI:n presidentin J. L. Bomarin käynti Helsingissä ja suomalaisen Rolle Klärchin valinta kansainvälisen rotarien johtoon v. 1980–81. Veli Seppo Salminen sai PF-arvon.

Yli-Keravan veljien vuoro oli järjestää intercity - Sibeliusjuhla tällä kertaa.

Naapuriklubit vastasivat yhteisesti Rotaryn 75-vuotisjuhlakokouksesta.

Veli Kimmo Haaramo vieraili New Yorkin klubissa. Hän kertoi mielenkiintoisista kokemuksistaan sieltä. Veli Risto Lemmelä "urakoi" Lontoossa. Hän kävi siellä 10 eri klubissa, joissa vieras ohjattiin saman luokituksen edustajan kanssa keskustelemaan. Veljien edusmiehet vierailivat joulun alla Harjaantumiskoululla, jossa ilahdutettiin oppilaita rahalahjoituksella, suksien hankkimislupauksella ja juhlallisella "kööriellä" ym:llä.

1970-luvun loppupuolella, klubi toimittuaan lähes 10 vuotta, varsinaisesti kasvoi normaaliin rotarytoimintaan sisään ja teki sen hyvin kunniakkaasti!

S.31–32

Rotaryvuosi 1980–81, presidentti Esko Joensuu

Rotaryvuosi 1980–81 alkoi presidentti Esko Joensuun ja kahden huomattavan urheilutapahtuman merkeissä. Heinäkuun toisen kesäkokouksen alkaessa veljet Haukkavaara ja Tyllilä olivat aloittaneet Tuusulan järviuinnin. Ja seuraavan meetingin alkaessa olivat kesäolympialaiset täydessä käynnissä sekä suomalaisten menestys hätkähdyttävä.

Kun Krapin lainapiirongin avaimet olivat jatkuvasti kateissa, päätettiin, että oma arkistokaappi on vihdoinkin saatava. Kalustetehtailija Vilho Kosunen otti projektin. Niinpä 24. 9. 1980 meillä oli vihdoinkin käytössämme oma kaappi. Nyt ajateltiin myös asiakirjojen arkistoinnissa havaittujen puutteiden korjaantuvan. Täten "säädettiin ohjeet säilöntää varten", ja entisiltä virkailijoilta piti kerätä vanha historiallinen tieto talteen.

Läsnäolotilasto poukkoili laidasta toiseen. Presidentin velvoittavien puhuttelujen ansiosta saatiin tilastoihin jossain vaiheissa jopa 25 100 %:n veljeä.

Kesäkuussa 1981 vietettiin klubimme 10-vuotista juhlaa. Siinä IW-sisaremme olivat järjestelyissä mukana. Kävimme visiitillä Keravan klubin 25- vuotis- ja Yli-Keravan 5-vuotisjuhlissa. Perinteinen Sibelius-intercity tilaisuus vietettiin tällä kertaa Järvenpään kirkossa. Munkkivuoren rotaryklubilta alkoi tulla vuosittaisia kutsuja itsenäisyyspäivän viettoon Kalastajatorpalle. Jotkut veljet osallistuivat myös näihin tilaisuuksiin. Omassa pikkujoulussamme oli yhteensä 70 veljeä, sisarta, lasta tai stipendiaattia. Siellä nautittiin kulttuuripitoisesti mm. Kostiaisen puhallinorkesterin soitosta ja poikien keijukaisryhmän "suloisista" tanssiesityksistä. Harjaantumiskoulua muistettiin lahjoin ennen joulua. Kummi Viljo Napolaa käytettiin onnittelemassa hänen 70-vuotispäivänään.

Vaihto-oppilas- ja stipendiaattitoiminta oli muodostunut varsin vilkkaaksi. Se antoi väriä kirjeenvaihdon ja vierailujen muodossa. Kustannusten nousua se edelleenkin merkitsi. Suomessa oleskeleville maksettiin kuukausirahaa. Heille kustannettiin suomen kielen opiskelu Helsingin yliopistossa jne. Georgia-stipendin sai toimintavuonna Juhani Antero Salminen.

Veli Riissasen asiantuntemuksella käsiteltiin sääntömuutoksia. Yhdyttiin talousneuvos Yrjö Soramiehen governorehdokkuuteen. Veli Riissasen kehotuksesta päätettiin nostaa PF-osuus 500 %:iin. Governorin kehoituksesta tuettiin australialaista vaihto-oppilasta, jonka koti oli tuhoutunut tulipalossa kotimaassaan. Yhteistyötä PF-maksuista naapuriklubien kanssa ei enää haluttu jatkaa. Kaunialan avustustoiminta oli edelleenkin ohjelmassa. Veli Salminen oli ollut mukana tilaisuudessa, jossa PF-mitali luovutettiin presidentti Urho Kekkoselle.

Tuusulanjärven rotaract-klubi perustettiin maaliskuussa 1981 naapuriklubien kanssa, tiiviin yhteistyön jälkeen. Presidenttimme oli yksi perustamisasiakirjan allekirjoittajista.

"Vihreät raitit" oli ollut käynnissä jo pari vuotta. Koko paikkakunta oli ottanut asian omakseen. Projektikokouksissa saattoi olla 51 yhteisöedustajaa. Istutuskohteita oli inventoitu 75 kappaletta. Kesällä pidettiin istutustalkoita, joissa veljiäkin oli mukana.

S.32–33

Rotaryvuosi 1981–82, presidentti Lassi Iharvaara

Tuusulan vihreitä raitteja rakennettiin ja istutettiin presidentti Lassi Iharvaan johdolla.

Harvoin on klubilla ollut niin vilkasta rotaryvuotta kuin oli presidentti Lassi Iharvaaran aikana. Presidentti Lassi oli Tuusulan teknisen osaston osastopäällikkö, ja monet ohjelmat kytkeytyivät juuri paikallisten olojen tarkasteluun ja kehityksen seurantaan.

Vuoden pääteemana oli "Osallistu kotikuntasi kehittämiseen." Sitä toteutettiin kolmen aiheen avulla; "Muista ihmistä", "Kotikuntasi kehittäminen" ja jo kolmatta vuotta jatkunut "Tuusulan vihreät raitit" projekteilla.

"Muista ihmistä"-projektin toiminta-ajatuksena oli lähimmäisen palvelu, ei aineellisella pohjalla. Se oli paikkakunnan hädän- ja puutteenalaisten ihmisten eräänlaista kummitoimintaa. Asian vauhdittamiseksi järjestettiin kunnantalolla paneeli, jossa mm. sosiaalipalvelujen puolelta oli runsas

edustus paikalla. Sitten ryhdyttiin kartoittamaan apua tarvitsevia kohteita ja avun antoon halukkaita yksityisiä kansalaisia ja yhteisöjä, ja toiminta käynnistettiin.

Kotikunnan kehittämisprojektin puitteissa järjestettiin ns. Vierumäen seminaari tammikuussa 1982. Sen pohjalta muodostettiin komitea asiaa edelleen kehittämään. Siihen kuuluivat Jorma Riissanen, Kalervo Homan, Missu Saloheimo sisarista, Lassi Iharvaara ja Risto Lemmelä. Komitea laati ehdotuksia kunnanhallitukselle ja valtuustolle sekä laati asiaa käsitteleviä kirjoitelmia paikkakunnan lehtiin. Merkille pantavaa on, että suuri osa ehdotuksista toteutui käytännössäkin. Järjestettiin erilaisia kyselyjä kunnan erityistarpeista kuten esim. liikenteestä, kyläkeskuksista, kaavoituksesta ja kanssaihmisistä.

"Tuusulan vihreitten raittien" toiminta-ajatusta kehiteltiin. Istutussuunnitelmassa oli 150 kuusta, istutusnäytöksiä, istutuksia Jokelassa ja Rantatiellä. Tuusulan kunnalta tuli anoa 50 000 mk näihin tarkoituksiin. Mielenkiinnolla voidaan todeta, että lahtelaisella Salpausselän rotaryklubilla oli hieman samanlainen projekti meneillään. Me avustimme myös heitä maksamalla nimikkopuumme nro 804 istutuksesta pienehkön summan rahaa naapureille.

Yhteiskuntapalvelu järjesteli historiaan liittyviä vierailevia esitelmöitsijöitä. Kirjailija Veijo Meri käväisi Aleksis Kiven ja Rantatien merkeissä. Kulttuurilautakunnasta vieraili Urho Ketvel kertoen Eino Leinon Tuusula - ajoista. Järvenpään klubin veli Veijo Kokkonen esitelmöi Sibeliushuhlassa aiheesta "Sibeliuksen Tuusulanjärven tuntumassa." Myös ympärillä oleva yhteiskunta tuotiin lähelle. Opettaja Anneli Lintu kertoi kehitysvammaisista. Toimitusjohtaja Tauno Väisäsen esitelmä keskittyi sokeain "Onnelan ongelmiin". Rehtori Kaija Suomus kertoi koulurauhasta ja johtaja Lauri Norvio johtajuudesta.

Omat veljet ahkeroivat esitelmää. Seppo Saario esitti filmin lentokonenäyttelystä ja Red Birds-taitolentoesityksestä, jossa oli hänen perheensä "edustus- joukkue" mukana.

Haapasaarella vierailtiin Iharvaaran mökillä. Keskellä Matti Holma, takana Joona Tena ja Anne Holma.

Perinteiset pyörä- ja hiihtoretket kuuluivat ohjelmaan, samoin hieno Haapasaaren ekokesäretki. Muutakin pientä tapahtui. Määrättiin jälleen "nappivero" rotarymerkin unohtaneille. Tilattiin rotary-saunakaapuja. Hankittiin valokuva-albumi. Tarina ei kuitenkaan kerro, montako kuvaa saatiin täten talteen! Piirigovernor Veikko Rautalahden vieraillessa toimintakauden alussa klubissamme alue-edustaja Seppo Salmisen kanssa hän antoi potkua vilkkaalle rotaryvuodelle eväin; "Rotaryn henkinen selkäranka on veljien ystävyys ja tehtävien vaihtuminen". Mukana olleesta veli Seposta tehtiin sittemmin keväällä 1982 governor nominee (gov. v. 1985–86). Ansiokkaaseen toimintavuoteen kuului myös piirineuvottelun järjestäminen Tuusulassa 17. 4. 1982. Governor oli tilaisuuteen erittäin tyytyväinen ja lähetti kiitoksensa erityisesti veljille Haukkavaara, Korkiavuori, Pesola, Pentikäinen, Lemmelä, Tyllilä, Joensuu, Kostiainen ja Wikman.

Miinuspuoliakin ilmeni. Ohjelma oli niin runsas, että osaa suunnitelmista ei ehditty toteuttaa. Jossain vaiheessa hallituksen pöytäkirjatkin alkoivat "sekoilla". Lippujunkkaria peräänkuulutettiin. Ei osallistuttu tällä kertaa "Suomi juoksee" - haasteeseen - mikä on runsaan muun ohjelman vuoksi toki ymmärrettävääkin. Kaiken kaikkiaan kuitenkin upea rotaryvuosi. Jäseniä oli "lähtö- kuopissa" 47, lopussa 44, mutta uusia tulossa kaksi. Vuosi päättyi juhlavasti ja presidentin poikkeuksellisen laajaan toimintakertomuksen esittelyyn ja ketjunvaihtoon Krapin uusituissa tiloissa 26. 6. 1982.

Tuusulan vihreät raitit ja aisoissa Erkki Arinperä.

Rotaryvuosi 1982–83, presidentti Matti Wikman

Hallituksen kokous 1983 Keski-Uusimaassa, vas. Timo Turunen, Matti Wikman, Pentti Pesola, Ari Karvonen, Auvo Kantola ja Reijo Niinivaara.

Presidenttinä oli Rovaniemen suunnasta aikanaan etelään muuttanut monipuolisuusmies Matti Wikman; ylitarkastaja, lentokenttämies, evl. evp., valokuvaaja, filmaaja. Hän sai perinnöksi toteutumattomia projekteja. Niitä osin jatkettiin tai jätettiin edellisen hallituksen loppuunsaattaviksi.

Rotaryvuosi alkoi varsin kesäisissä tunnelmissa. Risto Lemmelä toi viirin vuonojen mailta Norjasta. Teuvo Tyllilä selvitteli - jälleen mukana olleena - Sulkavan soutua. Risto Wahlberg kommentoi vaihtopöytätilannetta. Ahti Haukkavaara toi tervetuloa syvänmerensukelluksesta Korfulta, kesävieras Bill Darrel Aritzonasta sekä istuva presidentti Rovaniemeltä. Järvenpään klubin haaste "Suomi juoksee" -viestiin otettiin nyt vastaan. Edellisen rotaryvuoden "reissukomitea" elvytettiin henkiin. Se suunnitteli jälleen Haapasaaren retken Kotkan edustalle Laila ja Lassi Iharvaaran kesämaiseisiin. Osa osallistujista tuli maitse, toiset omilla veneillään ja Niinivaarat pienkoneellaan Kymin kentän kautta.

Vuoden aikana vierailtiin tietenkin Vantaan lentoaseman laajennetuissa tiloissa, opasteen "Viralliset vierailut" kautta. Siellä isäntänä oli presidentti. Posti- ja telehallituksessa pidettiin teleneuvottelu Mikkelin rotaryklubin kanssa ja tutustuttiin senhetkiseen uusimpaan tiedonvälitykseen. Veli Kuusisto oli täällä isäntänä. Maaliskuussa käytiin katsastamassa veli Kantolan opastamana Keski-Uusimaan uusia toimitiloja. Tavanomainen laskiaishiihto oli Taistelu- koululla, jonka päätteeksi eversti Hannu Särkiä vei hetkeksi vieraitten ajatukset historian vauhdikkaaseen maailmaan.

Oltiin mukana Keravan järjestämässä Sibelius-juhlassa, jonne naapuriveli Lauri Laitakari kävi oikein virallisesti kutsumassa. Osallistuttiin kansainvälisen rotaryleirin järjestämiseen kesällä yhdessä Järvenpään, Keravan ja Hyvinkään klubien kanssa. Klubimme lähetti Ilkka Väisäsen näkövammaisten vaihdon puitteissa Norjaan. Osallistuttiin Norjan Madelaineklubin näkövammais-projektin avustamiseen.

Matti Korppi-Tommolan aloitteesta toteutettiin osaltamme haastetta "Kaivo Zimbapween". Samoin oltiin mukana Kirkon ulkomaan avussa sekä rotaryliikkeen yhteisessä projektissa nenä- ja kurkkuklinikan saamiseksi Kilimanzarolle.

Rotaryvuoden aikana kaksi nestoriamme Kauko Holma ja Viljo Puustjärvi saavuttivat kunnioitettavan 70 vuoden ikäpäälun. Ensimmäinen klubimestarimme perustamisvuodelta Jaakko Pentikäinen vietti mm. 50-vuotispäiviään maaliskuussa. Veli Pertti Mankki kutsui saman aihepiirin ympärille rotaryt kotiinsa joulun aatonaattona.

Syyskuussa vieraili klubissamme governor Martti Mäkelä ja kaksi vaihto-oppilasta. Nuorista toinen - Megan Mack kävi vielä tammikuussa 1983 ennen lähtöään hyvästelemässä veljespiiriämme sekä lahjoitti meille australialaisen kokousnuijan.

Eero Lehti ja Ari Karvonen vuosijuhlassa Torpalla.

Rotaryvuodet 1983–84, presidentti Jorma Riissanen

Marja Salminen ja Jorma Riissanen.

Rotarien ja IW:n vuosijuhla oli 1978 Haikossa. Kuvassa rouvat Kauppi ja Iharvaara sekä neiti Iharvaara.

Vuosijuhla Kalastajatorpalla. Maksun aika. Vas. Jorma Riissanen, Sinikka Mustafa ja Matti Wikman.

Presidentti- professori ja "sääprofeettamme"-Jorma Riissanen valmistautui huolella tulevaa toimintakauttansa varten. Jo kevättalvella 1983 uudet virkailijat ja komiteat ryhtyivät hänen johdolla valmistelemaan pian alkavan rotaryvuoden ohjelmaa. Samaan perusteellisuuteen kuului myös sekin, että toimintakauden alkuvaiheessa järjestettiin Krapihovissa lehdistölle tiedotustilaisuus, jossa julkiselle sanalle valoitettiin klubimme tulevia tapahtumia ja rotarya yleensä.

Rotaryvuoden mielenkiintoisena teemana oli "Elinehtomme vuosituhannen vaihtuessa." Asiaan kuuluvat ammattipalvelujen haarat valjastettiin tehokkaasti tätä ajatusta tukemaan.

Kansainvälisen palvelun alalla ponnisteltiin esimerkillisesti. Piirillä 142 oli kansainvälinen nuorisoleiri "Suomi tänään". Klubimme vastasi osasta kesäleirin ohjelmaa sekä majoitti vieraita perheisiin. Vuosivaihdon puitteissa oli Tuusulassa Jolie Christine von Suhr Minnesotasta, USA:sta ja meiltä vastaavasti S. Simola Kanadassa. Näkövammaisvaihdon puitteissa norjalainen Anne-Liv Kalvik oli sijoitettuna Onnelaan yhdeksi viikoksi helmikuussa. Vieras kävi esittäytymässä klubissamme, joka maksoi hänen matkakustannuksensa. Rotarysäätiön stipendiaatti M. Salo kävi kertomassa kokemuksistaan. Säätiön teemaviikolla kuultiin, kuinka lehtimiestaitoja opiskellaan Intiassa.

Jäsenten nettolisäys oli vuoden aikana kolme. Yksi erosi, toinen siirtyi "pysyvämmän rajan toiselle puolelle" ja uusia jäseniä saatiin yhteensä viisi.

Vuosijuhla Torpalla, vas. Marja-Liisa Karvonen, Juha Laine-Ylijoki, Anja Kanninen ja Kari Kanninen.

Hallituksen kokouksen päätteeksi saunottiin, vas. Auvo Kantola, Jaakko Pentikäinen ja Reijo Niinivaara.

Rotaryvuosi 1984–85, presidentti Jaakko Pentikäinen

Presidentti Jaakko Pentikäinen oli kokenut ja pitkäaikainen rotari, yksi klubin perustajajäsenistä. Työnsä puolesta hänellä oli hyvä näköalapaikka liike- ja talouselämään. Vuoden aikana oli runsaasti vierailuja, teollisuuskäyntejä oli seitsemän ja veljesiltoja kolme.

Veli Jaakko esitteli useita työnantajansa Lemminkäinen Oy:n ulkomaisia rakennusprojekteja. Niitä käsiteltiin useissa eri yhteyksissä varsin valaisevasti. Yhä laajeneva matkailu ja muukin kansainvälinen kanssakäyminen toi piristävää lisää klubin viikko-ohjelmiin.

Näinä aikoina aloitti Tuusulassa toimintansa myös Keski-Uudenmaan ensimmäinen golf-klubi. Rotaritkin perehtyivät yhden viikkokokouksen aikana golfin salaisuuksiin Krapin pellolla.

Rotaryvuosi 1985–86, presidentti Timo Turunen

Timo Turusen presidenttikauden huomattavin tapahtuma oli piirikokouksen järjestäminen maaliskuussa 1986. Klubista oli veli Seppo Salminen samalla kaudella governorina, joka on aina piirikokouksen pääisäntä. Kaksipäiväinen piirikokous on kulloisenkin rotaryvuoden päähuipentuma.

Piirikokous pidettiin Espoon Dipolissa. Tuusulan klubin lisäksi järjestelyihin osallistuivat myös Järvenpään ja Järvenpää-Kartanon rotaryklubit. Järjestelytoimikunnan puheenjohtajana oli Jorma Riissanen.

Ennen kokousta klubi julkaisi tiedotuslehden, joka lähetettiin kutsuna jokaiselle piirin rotarille. Lehden tuloilla katettiin osaltaan kokouksen kuluja. Pääesitelmöitsijänä oli Suomen IBM:n toimitusjohtaja Felix Björklund, myöskin rotari. Hänen teemansa liittyi johtajuuteen. Maailmanpresidentin tervehdyksen esitti Peter Elgaard Tanskasta.

Sunnuntain aamuhartauden pitivät rotaryveljet, piispa Aimo T. Nikolainen ja lääninrovasti Matti Korppi-Tommola Tuusulasta.

Tuolloin oli 142. piirissä 2 197 rotaria, Suomessa 10 727 rotaria, maailmassa 991 500 rotaria. Rotaryklubeja oli 160 maassa.

Veli Timo edusti myös luokitteeltaan liike-elämää ja hänen kaudellaan tehtiin useita vierailuja rauta- ja värialan yrityksiin.

Rotaryvuosi 1986–87, presidentti Reijo Niinivaara

Yllä mainittuna toimintavuonna luotsasi klubiamme Tuusulan järven rotaract-klubin liikkeellelähtoon voimakkaasti vaikuttanut puuhamies Reijo Niinivaara. RI:n presidenttinä oli silloin M.A.T. Caparas. Hän viitoitti tietä ystävyyteen Rotaryssa sen dynaamisiin palvelumuotoihin.

Presidentin teemasta johtuen luokite-esitelmää oli vähemmän, mutta rotary-tietoutta sitäkin enemmän. Sen lisäämisessä past presidentit kiitettävällä tavalla kunnostautuivat. Klubipalveluväylän tavoitteena oli mielenkiintoisilla viikkokokouksilla saada mahdollisimman hyvä läsnäoloprosentti.

Ammattipalveluväylän rungon muodostivat ulkopuoliset ja korkeatasoiset esitelmät. Merkittävä oli kaksivuotinen ns. Case-projekti, jolla saatiin vastauksia sekä ammatillisiin että yritystoiminnallisiin ongelmiin.

Kansainvälisen palvelun tärkein asia oli vuotuinen nuorisovaihtotoiminta. Vieraamme Stephanie ja Monica yllätti veljet nopeasti oppimallaan suomenkielentaidolla. USA:ssa oli samaan aikaan Laura Roman. Neljä muuta veljämme tytärtä oli kesävaihto-ohjelman puitteissa Euroopassa ja Amerikassa.

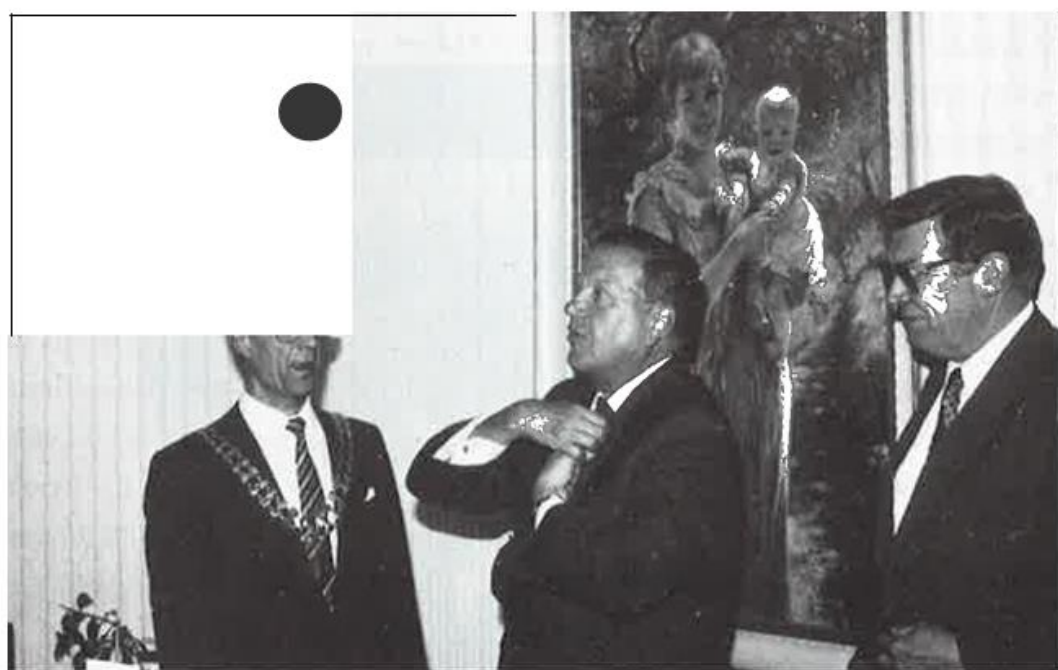
Haastavin kansainvälinen avustustoiminta "Polio Plus" käynnistettiin klubissamme past RI-presidentin Rolle Klärichin vierailulla. Maininnanarvoinen tapahtuma tässä projektissa oli IW-sisarten järjestämä tuottoisa kahvikonsertti, mikä tuntuvasti tuki vaativaa tavoitettamme 40.000 markkaa.

Klubin kokoontumispaikka oli ensimmäisellä puolivuotiskaudella Krapin hovi ja 1. 1. 1987 lähtien Hyrylän varuskuntakerho, koska siirtoa oli kannattanut 90 % klubiveljistä. Mielenkiintoista on todeta jäsenten senhetkinen ikäjakautuma; alle 35-vuotiaita kolme, yli 65-vuotiaita kaksi ja loput 25 rotaria 45–55-vuotiaita - keski-ikä 52 vuotta. Klubin jäsenmäärä oli toimintavuoden alussa 55 ja lopussa 52 veljeä. Työesteiden ja vaikeiden osallistumismahdollisuuksien vuoksi vuoden poistuma oli viisi, joten uusiakin jäseniä saatiin!

Governorien ketjunvaihto Krapilla 3.7.1985. Kuvissa mukana Seppo Salminen, Timo Turunen, Ermei Kanninen ja Klaus Winqvist.

S.42-45

Rotaryvuosi 1987–88, presidentti Juha Laine-Ylijoki

Juha Laine-Ylijoki

Toimintavuosi oli asetettujen selkeiden tavoitteiden vuosi. Pyrkimykset eivät jääneet pelkästään paperille, vaan ne myös toteutettiin. Presidentti Juha Laine-Ylijoella oli apunaan tukeva toimintakaarti.

RI:n presidentin Charles C. Kellarin tunnus oli "Yhdessä palvellen rauhan puolesta." Piirigovernor Martti Talvelan toimintaohjeeksi tuli nasevasti "Tee se nyt!"

Tuusulan rotaryklubille asetetut vuoden teemat olivat:

1. Rotariuden konkretisointi
2. Veljeys - me henki
3. Polio Plus - tavoitteen saavuttaminen

Veljeyden ja me-hengen vaaliminen todettiin hyvin tarpeelliseksi, koska veljet Helsingin läheisyydestäkin johtuen tapasivat toisiaan harvoin työssä tai vapaa-aikanaan.

Tutustumisarpajaiset (presidentin kertomana):

"Arvottiin kaksi veljeä kerrallaan tutustumaan toisiinsa. Paikka ja tapa oli vapaa, samoin koko perheen mukaanotto. Tutustumisen jälkeen tutustujat esittelivät toisensa klubin kokouksessa. Kuulimme kaikkiaan 34 erittäin tietorikasta ja hauskaakin esitelmää vuoden aikana. Ideaa kannattaa joskus jatkaa! Klubin tunnelmaan ja kiinteyteen arpajaisilla oli selvästi positiivinen vaikutus." Tärkeä toimintatavoite oli Polio Plus keräyssumman - 40.000 markan tavoitteen saavuttaminen. Monia jo aikaisemmin mainittuja toimintoja oli tämän upean rotaryprojektin ympärille syntynyt. IW-sisar Auli Wahlbergin "Kunnallisopisto" - taulun myynnillä ylitimme tavoitteen ja lopputulos oli kiitettävä 47.350 markkaa.

Vuosi oli, lähinnä Polio Plus- kampanjasta johtuen, myös taloudellisesti katsottuna klubin parhaita. Pystyimme näin ollen lähettämään ja vastaanottamaan kaksi vaihto-oppilasta.

S.46–47

Rotaryvuosi 1988–89, presidentti Matti Kostiainen

Ketjunvaihto Kostiaisilla Koskenmäellä. Vas. uusi presidentti Väinö Raatikainen ja presidentti Matti Kostiainen.

Rotareita ja perheenjäseniä purjeveneretkellä, joka alkoi Helsingistä. Järjestelystä vastasivat Matti ja Inkeri Kostiainen.

Rouvat Andersson ja Turunen.

Presidentti Matti Kostiaisen, vilkasliikkeisen monitoimimiehen ja insinööriveljemme toimikausi oli monipuolinen ja sisältörikas. Merkittävän panoksen sen onnistumiselle antoi vaimo ja IW-sisar Inkeri kuin myös Matin purjehtija- ja musiikkiperhe kokonaisuudessaan. Vuosikatsauksessaan presidentti on ilmeisesti halunnut kertoa omasta mielestään joitakin oleellisimpia tapahtumia kaudestaan:

..... "Me kaikki olemme yksilöinä erilaisia rotaryklubissa, missä vetäjät vaihtuvat vuosittain. Se merkitsee, että veljet saavat mukautua vaihtelevaan menoon. Se voi olla myös rikkautta! Kuluneen vuoden pyrkimyksenä oli tutustuttaa veljet perheineen toisiinsa - teema, joka ei toki ole uusi.

Näissä merkeissä kertyikin ohjelmaamme 15 avec- tilaisuutta sekä lisäksi viisi vaihtoppilastapahtumaa, joissa olivat myös vaimot mukana. Jo heinäkuussa saimme nauttia intercetykokouksen puitteissa varuskunnassa veli Matti Lumpeen ja vaimonsa Pirkan isännyydestä. Sitä seurasi Kokkosten järjestämä pyöräretki ja harrastuksiin liittyen Kostiaisten junailema purjehdusretki purjealus Astridilla, jossa IW-siskot täydensivät kulinaarisilla hyveillä aurinkoiseksi kääntyneen leppoisan syyskesän lauantain.

Kaija-Sisko ja Kalervo Homan.

Varsinaiseksi voimannäytöksi muodostui klubillemme Polio Plus konsertti Finlandiatallossa, jossa viihtymisen takasi Retuperän WBK:n uudempi ranskalainen torvimusiikki. Polio Plus tavoitteemme olimme saavuttaneet jo edellisellä kaudella, mutta loppukiriähän aina tarvitaan. Saavutuksemme karttui n.10.000 markalla."

"Ketjunvaihtoa juhlittiin Kostiaisella ja toivottiin onnea ja menestystä IW:n Salme Holmalle sekä veli presidentti Väinö Raatikaiselle heidän toimikausikseen. Juhlimisen syyn antoivat myös pyöreitä vuosia täyttäneet Pentti Pesola -70 sekä Matti Kostiaisen, Jorma Riissanen, Juha Laine-Ylijoki ja Vilho Kesälä -50. Todettakoon vielä, että kaikki upseeriveljet olivat kauden päättyessä everstejä, onneksi olkoon!"

Rotaryvuosi 1989–90, presidentti Väinö Raatikainen

Governor Erkki Holmas vieraili Tuusulan klubissa. Vas. sihteeri Matias Korkiavuori ja oik. presidentti Väinö (Tysse) Raatikainen.

Rotaryvuosi 1989–90 oli tapahtumarikasta aikaa. Mm. omassa maanosassamme alkoivat Itä-Euroopan rajut mullistukset. Suomessa muisteltiin 50- vuotismerkeissä Talvisodan ihmettä ja sen taustoja. Puolustusvoimain komentajaksi nimettiin amiraali ja puolustusministeriksi nainen. Rotaryssa tehtiin huolellisen valmistautumisen jälkeen uusi merkittävä aluevaltaus. Piirin 142 rajoja siirrettiin tuntuvasti itään, kun Moskovaan perustettiin uusi rotaryklubi.

Rotary kertoo toiminnastaan parhaiten paikallislehdistön kautta. Toimittaja Jarkko Malin Keski-Uusimaasta haastattelee governor Erkki Haimasta ja presidentti Väinö Raatikaista.

Tällaisena toimintakautena 60-vuotispäiviään juhlinut ja everstiylennyksen saanut "Tysse" Väinö Raatikainen veti klubimme 20-vuotisen historian tähän asti erään parhaimmista rotaryvuosista.

Klubipalvelu eli Tyssen kaudella todellista kukoistuskauttaan. Saatiin monipuolista valistusta yhteiskunnalliselta, ammatilliselta ja historialliselta alueelta. Vieraiksi eivät jääneet sellaisetkaan asiakokonaisuudet kuin kulttuuri, talous, yritystoiminta, terveys, ravinto, sotilasasiat, rikollisuuden lisääntyminen, suomalaisen yhteiskunnan kehittyminen sekä laajemmat poliittiset ja taloudelliset muutostapahtumat kuten myös uskonto, moraali ja eettiset arvot. Informaatio pelasi hyvin. Toteutettiin sellaisia klubin kannalta tärkeitä projekteja, joiden merkitys tajutaan ehyesti vasta lähitulevaisuudessa.

Klubin 20-vuotishistoriikin kirjoitustyö käynnistettiin nyt toden teolla, tarpeen vaatiessa "lempeää painostustakin" käyttäen. Klubin säännöt ja järjestysmuoto uusittiin monivaiheisen prosessin jälkeen ja vahvistettiin 25. 4. 90. Tuusulanjärven rotaract- klubin edustajat kutsuttiin kokoukseemme selostamaan toimintaansa ja esittämään tukitoivomuksiaan.

Klubin tapahtumat, niin menneet kuin tulevatkin, kävivät veljille erinomaisesti selville, kun ryhdyttiin julkaisemaan kuukausittain rehevää jäsentiedotetta.

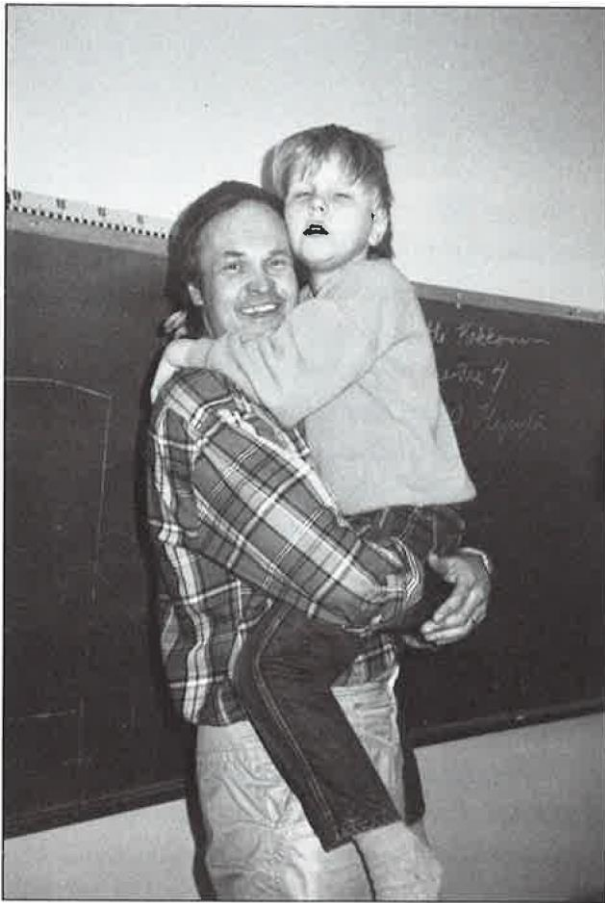
Veljille selvitettiin ystävällisen määrätietoisesti, mitä mukanaolo velvoittaa. Ensimmäisellä vuosipuoliskolla saavutettiin jo hyvä keskiarvotulos 87,22 %. Toimintavuoden aikana saatiin kuukausittain joskus täyden 100 %:n tuloksia tai muuten piirin ja alueen parhaita arvoja.

Veli Juha Laine-Ylijoki valittiin piirin nuorisovaihtoasiamieheksi tulevaksi kaudeksi ja veli Jorma Riissanen governorin alue-edustajaksi.

Klubimme vastasi USA:sta kotoisin olleen GSE:n kuuden hengen ryhmän kuusiviikkoisesta ohjelmasta 10-13. 9. 1989 välisen ajan.

Kun Moskovaan perustettiin rotaryklubi, sitä ja sen Charterjuhlaa käsiteltiin piirigovernor Erkki Holmoksen mielenkiintoisen lausahduksen innoittamana: "Piirini 142 ulottuu nyt siis Hangosta Vladivostokiin."

Rotaryvuosi 1990–91, presidentti Risto Wahlberg

Väsyneenä päivän touhuista. Markasta oli mukava päästä Risto Wahlbergin syliin Tuusulan Harjaantumiskoulussa.

20-vuotisjuhlavuotena lähti klubiamme luotsaamaan nuoriso- ja kansainvälisten asioiden parissa tutuksi tullut vilkasliikkeinen kielimies ja maailmanmatkaaja Risto Wahlberg.

Ohjelmaan oli tasapuolisesti suunniteltu niin akuuttiset yhteiskunnalliset, kansalliset ja kansainväliset asiat kuin myös kulttuuri, historia, harrastus sekä nuoriso- ja muu rotarytoiminta. Klubin 20-vuotisjuhlapäiväksi oli määrätty 12. 4. 1991.

Arvovaltaisen "käynnistyspotkun" alkavalle toimintavuodelle antoi jo 1. 8. 1990 tapahtunut governor Jorma Lampenin vierailu klubissamme. Sen päätöstilaisuudessa Taistelukoululla saimme välittömät videoterveiset RI:n pidetyltä presidentiltä Paulo V. J. Costalta.

Governor piti klubimme kannalta Rotarysäätö-, nuorisovaihto-, ammatin- valinta- ja Harjaantumiskoulun tukimuotoja erittäin suositeltavina. Hän kehotti edelleenkin aktiivisesti seuraamaan mm. ympäristö- ja huumetilannetta. Toisaalta hän kiinnitti huomiota jatkuvasti alenevaan työikään ja työolosuhteiden parantamiseen.

Uusien klubien perustaminen Moskovaan, Leningradiin, Baltian maihin jopa Irkutskiin kuului informoitaviin asioihin. Governor halusi myös selvittää alati modernisoituvaa rotaryfilosofiaa:

"Nykyisin rotary on laajempi kuin pelkkä veljeys".

"Älä kysy, mitä rotary voi sinulle antaa, vaan kysy, mitä minä voin rotarylle antaa!"

Tämän klubimme 20. toimintavuoden aikana piirimme 142 itäisin alue sivusi Neuvostoliiton ja Japanin rajavyöhykettä. Järjestössämme oli yli 1.000.000 rotaria 167 eri maassa.

Heikki Helasvuo

S.52–53

Klubin viirin historiaa

Tuusulan väliaikainen rotaryklubin hallitus antoi toisen toimintakuukautensa aikana toukokuussa 1971 veli Heikki Korppi-Tommolalle tehtäväksi suunnitella oman viirin toteuttamista. Saman vuoden marraskuussa hän oli valmis tuomaan perusteellisesti valmistellut ehdotuksensa klubikokoukseen pohdittavaksi ja myös ratkaistavaksi. Palaverissa todettiin presidentti Lauri Suomisen suulla aluksi se, mitä pöytäviiriohjeisto asiasta edellyttää!

"Viirissä tulee olla rotarymerkki, kotipaikkakunnan tai klubin nimi ja paikkakuntaa symbolisoiva kuva tai kuvio. Viirin tulee täyttää heraldiset perusvaatimukset väriensä, kuvioittensa ja niiden sijoitusten suhteen. Klubin tulee lisäksi alistaa luonnos piirigovernorin hyväksyttäväksi."

Veli Heikki esitti nyt kokouksen ratkaistavaksi kolme vaihtoehtoa. Ensinnä kaksi ehdotusta, joista toinen on vaalea ja toinen punapohjainen. Kolmas vaihtoehto oli suunnittelematon kappale. Siitä piti lähteä liikkeelle, jos kaksi ensimmäistä ei tyydyttäisi. Ratkaisua helpottaakseen hän esitteli vielä lisäksi sopivan "ripauksen" vaakunatietoutta.

Syntyi poikkeuksellisen vilkas keskustelu ja sen pohjalta äänestys. Ensimmäinen ehdotus sai lopulta ylivoimaiset 16 ääntä ja tuli hyväksytyksi. Viiristä tuli siten vaaleapohjainen. Sen keskellä on rotarymerkki. Merkin yläpuolella on leveästi näkyvässä sana TUUSULA ja alapuolella allekkain SUOMI, FINLAND. Näiden alle on sijoitettu pienikokoinen Tuusulan vaakuna. Lisänä viirissä on punamusta poikkiviiva, joka symbolisoi Tuusulan kuvaan läheisesti liittyvää sotaväkeä.

Tässä yhteydessä voi veli Heikki asianosaisen suulla kertoa lisää viirin syntysymboliikasta:

"Tuusulan klubin rotaryviiri sisältää seuraavia ajatuksia: Viirin kaareva alareuna kuvastaa osaa maapallosta, mihin Tuusulan rotaryklubi painaa oman merkkinsä eli kiilan, ylhäältä keskelle. - Mitä kaikkea tuo kiila vielä aikaansaa (jo nyt esim. voimakkaan nuorisovaihdon), se nähdään ajan saatossa! ...

Keskikiilaan on uskallettu painaa Tuusulan vaakuna, jotta ympäristöalueet tietäisivät viirin kotiseudun. Kun viiri joutuu joskus myös ulkomaille, siinä on painettuna maan ja kunnan nimet."

Viiri tilattiin Turisti - Merkko Oy:stä Lahdesta. Se valmistui seuraavana vuonna ja esiteltiin klubikokouksessa 29. 5. 1972. Viirin ensimmäinen kappale luovutettiin erään vierailun yhteydessä "suuren maailman malliin" - Lontoon klubille! Vasta tämän jälkeen, syksyllä 1972, sen saivat ensin naapuriklubi Kerava vuosijuhlassaan ja toinen naapuri Järvenpään Sibelius-intercity - tilaisuudessa.

Vuonna 1973 eräessä viikkokokouksessa veli Olli Rahola ilmoitti viirin luovutetun myös Pariisin klubille. Sen jälkeen Tuusulan rotaryklubin viiri on "levinnyt kaikkeen maailmaan". Vauhti on ollut sitä luokkaa, että ensimmäisen lippujunkkarin Reino Sarvanteen jälkeen viiriluettelo ei ole tahtonut pysyä ajan tasalla!

Heikki Helasvuo

Intercitytoimintaa ja Ratakaari

Kahden tai useamman naapuriklubin yhdessä järjestämää kokousta kutsutaan intercity-kokoukseksi. Se on normaalia viikoittaista tapaamista laaja-alaisempi ja -aiheisempi. Voidaan esim. kokoontua jonkun ajankohtaisen alustuksen pohjalta keskustelemaan tai muuten istumaan iltaa sopivan aiheen ympärille. Voidaan myös vaihtaa vierailevia esitelmöitsijöitä ja järjestää yhteisiä juhlatilaisuuksia.

Klubimme on lyhyen historiansa aikana osallistunut vilkkaasti lähiympäristön ja osin myös pääkaupunkiseudun tämänkaltaiseen intercitytoimintaan - läsnä ollen tai tilaisuuksien järjestelyistä vaihtovuoroisesti vastaten. Mukana on tietenkin oltu myös lähialueen laajemman veljespiirin, Ratakaaren, toiminnassa.

Lähiseudun intercity- ja Ratakaaren toiminta sai selkeän kimmokkeen Järvenpään klubin - kunniajäsenensä Jean Sibeliuksen syntymävuosipäivänä- 8. 12. 1959 järjestämästä intercitykokouksesta. Tällöin sovittiin Hyvinkään ja Keravan klubien kanssa yhteistoiminnan laajentamisesta. Noin viisi vuotta myöhemmin toteutui sitten Vantaan, Keravan, Järvenpään, Hyvinkään, Karkkilan sekä Vihdin klubien - lähinnä radanvarsiklubien - yhteenliittymä ohjesääntöineen ja yhdysmiehineen 27. 4. 1965. Myöhemmin tästä erosi Vantaa ja tilalle tulivat Hyvinkää-Iitäinen sekä Riihimäki ja 1970-luvun alkupuolella syntyneet uudet klubit - Tuusula, Mäntsälä ja Nurmijärvi.

Ratakaari antoi auliisti intercity-tietoutta klubimme alkutaipaleelle. Meiltä valittiin yhdysmiehet yhteistyön onnistumista silmällä pitäen. Havaitsimme varsin pian olevamme mukana mm. intercity-tilaisuuksissa, kokousohjelmien vaihdoissa, rotaryvierailuissa, esitelmöitsijöiden ja esitelmätekstien vaihdoissa. Näinä aikoina oman henkilökohtaisen kortensa kekoon kantoivat mm. seuraavat lähialueen rotaryveljet; Järvenpäästä Lars Grenman, Erkki Horttanainen, Vilho Laine-Ylijoki, Veijo Kokkonen ja Väinö Kyrölä, Keravalta Antero Könkkölä ja Yrjö Soramies ja meiltä vierailevina esitelmöitsijöinä Kauko Holma ja Viljo Puustjärvi - muitakaan unohtamatta!

Klubimme toimintakauden aikana Ratakaari on osoittautunut jollain tavalla raskassoutuiseksi toimintamuodoksi. Kokouksia on tosin silloin tällöin pidetty, mm. Mäntsälässä ja Nurmijärvellä 1974, Keravalla 1978. Kuitenkaan pitkäjänteisiin säännöllisiin tapaamisiin ei ole pyrkimyksistä huolimatta päästy. Toiminta on meitä kiinnostavasta näkökulmasta katsoen muodostunut lähinnä Vanhan Tuusulan alueen intercitytoiminnaksi.

Luonnollisimmaksi ja parhaimmaksi yhteistyömuodoksi on vuosien mittaan kehittynyt-yhteisesti tai vastavuoroperiaatteella järjestetyt- perinteisenä tapahtumana Sibeliusjuhlat joulukuun alussa. Vaikka kevyttä yhteisoloa on sopivasti mahtunut ohjelmistoon, niin varsin usein on saatu nauttia alueen arvokkaaseen kulttuurihistoriaan liittyvää ohjelmaa. Joskus nämä tilaisuudet ovat voineet tuoda päivänvaloon uutta tietoa historian lehdille tallennettaviksi. Suositteja intercityaiheita naapuriklubien kanssa ovat olleet alustukset ja niihin liittyvät paneelikeskustelut, Rotaryn vuosijuhlat, tavanomaiset esitelmät, vierailut, teatteri- tai muut retket, vuosijuhlat jopa PH-yhteistoimintaa. Myös pääkaupungin klubien kanssa on ollut jonkin verran intercitytyyppistä yhteistoimintaa. Aiheina ovat tällöin saattaneet olla esim. itsenäisyys juhlat, nuoriso- vaihtoasiat, nuorisoleiritoiminta, stipendivieraat, Polio Plus ja useasti huomattavat ulkolaiset rotaryvieraat jne.

Järvenpää - Kerava - Tuusula - intercitytoimintaa ovat merkittävästi tukeneet alueen vireät IW-klubit. Yhteistä voimavaraa ovat tuntuvasti lisänneet paikkakunnille 1970-80-luvuilla ilmestyneet "kakkosklubit" - viimeksi Tuusulaan v. 1988. Yhteenvetona on sanottava, että lähialueemme

intercitytoiminta on löytänyt sille varsin sopivat toimintamuodot, joita on syytä ainakin näissä olosuhteissa perinteisinä jatkaa.

S.56–57

Inner Wheel

Vaikka paikallinen rotaryklubi on luonnollinen lähtökohta Inner Wheel- toiminnalle, se toteutuu kuitenkin itsenäisesti ja kansainvälisen järjestönsä puitteissa.

Tuusulan IW-ajatus lähti poikkeuksellisen voimakkaasti liikkeelle "herrojen klubin" perustamisen jälkeen. Syitä siihen oli useitakin. Oli innostusta rotaritoiminnan monipuolistumiseen yleensä. Oli aktiivisia ja tarmokkaita rotariannareita. Huomattava merkitys oli sillä seikalla, että Järvenpään kummi- klubin vanavedessä "purjehti" suomalaisittain katsottuna varsin kokenut ja vahva IW-klubi - vuonna 1958 perustettu ensimmäinen IW-klubi Suomessa. Naapuriklubien rouvat olivat osin ennestäänkin tuttuja keskenään. Ei ihme, että innostus nopeasti tarttui myös sisariimme.

On syytä kiitollisin mielin veljien kannalta todeta, miten puolisoimme tukivat rotarytoimintaamme sen alkuvaiheessa sekä kehittivät siitä sittemmin nopeasti ja luontevasti Inner Wheelin. Voimme myös yleisluontoisesti ja esimerkkien valossa havainnoida, minkälaisia hedelmällisiä yhteistoimintamuotoja se Tuusulan rotaryklubin historiaan niveltynyt tai veljien rinnalla itsenäisesti toimien sai aikaan.

Heti rotaryklubimme perustamisen jälkeen kevättälvella 1971 sisaret alkoivat "terveellisesti hämmentyneinä" miettiä asemaansa puolisojensa harrastuspiirin tuntumassa. Jo saman vuoden syyskuussa rouvat kokoontuivat presidentin puolison Elina Suomisen luo tutustumisen merkeissä. Siinä yhteydessä presidentti kertoi puolisoillemme rotaryn historiasta ja päämääristä, sovittiin myös, että rouvat tulevat kokoontumaan kerran kuukaudessa. Päätettiin, että seuraavalla kerralla ensimmäisen sihteerin rouva Marketta Käyhkö järjestää palaverin yhteydessä juustoesittelyn. Tuntuvan sysäyksen sisarillemme antoi Tuusulan rotaryklubin Charter-juhla alkusyksystä 1971. Siinä tilaisuudessa Järvenpään IW-klubin presidentti Laura Lehtikari piti mieliin painuvan esityksen Inner Wheelistä:

"IW-klubin tehtävänä on mm. edistää todellista ystävyyttä ja lisätä vastavuoroista tietoutta toisistaan ja siten palvelun tietä pyrkiä parantamaan ihmisten välisiä suhteita sekä toimia hyvien kansainvälisten yhteyksien hyväksi sekä edistää niitä palvelun hengessä rotaryjen vaimojen ja naispuolisten perheenjäsenten hyväksi".

Jo toimintansa totuttautumisvaiheessa puoliset alkoivat suuntautua palvelutoimintaan, kulttuuriin ja kansainvälisyyteen. Vanhuksia myös muistettiin. Martta Wendelin sai joulutervehdyksensä ja -lahjansa sisarilta. Hampurin Merimieskirkkoa muistettiin. Rouva Marketta Käyhkö kävi siellä sisarten puolesta luovuttamassa tuusulalaisen taiteilija Tynellin tekemän hopeisen kynttilälajan. Ensimmäisiltä vuosilta on myös peräisin SOS-lapsikylän traditionaaliseksi projektiksi tullut tukitoiminta.

Talvella 1972 rotaryrouvien tietopiiri alkoi tuntuvasti karttua, kun osa sisaristamme noudatti silloisen governorin kehotusta; "Tervetuloa vaimot mukaan piirikokoukseen Aulangolle, ja ottakaa miehetkin mukaan!" Samaa asiaa edistivät järvenpääläisten sisarten terveiset IW-maailmankongressista "suuresta maailmasta". Rouvien oma aktiivisuus kuvastuu seuraavasta viikkokokouksen pöytäkirjalainauksesta; "Hallituksen korviin on kantautunut kaino toivomus, että rouvat haluaisivat tutustua meihin kokousympäristössä." Tämänkaltaiset toiveet otettiin luonnollisesti huomioon. Se, mitä rotarynaisten ajatuksissa liikkui jo maaliskuussa 1972, kuvastuu rouva Liisa Korppi-Tommolan puheesta rouva Elina Suomiselle Charter-presidentin läksiäistilaisuudessa; "Sinun innokkaasti ajamasi Inner Wheel ei ehtinyt vielä toteutua".

IW-toiminta-ajatus suuntautui nyt yhä määrätietoisemmin oman klubin perustamiseen.

Ensimmäisten toimintavuosiemme aikana rouvat laativat omat vuosikertomuksensa. Ne julkaistiin useimmiten ketjujen vaihdon yhteydessä. Niitä esittivät mm. Marketta Käyhkö, Kyllikki Joensuu ja Liisa Korppi- Tommola. Niistä kävi ilmi monenlaista merkillepantavaa. Egoja oli pidetty. Vanhuksia ja kehitysvammaisia oli muistettu. Englantiin suuntautuvassa perhevaihdossa oltiin tietenkin veljien kanssa yhteistyössä. Kansainvälistä partioleiriasiaa tuettiin. Mm. Norjan Jamboree- leirin osanottajia majoitettiin kesäaikana perheisiin.

Veljien kesäretkien toteuttamisessa sisaret olivat avainasemassa. Samoin Sibelius-, joul- ja vuosijuhlissa sekä teatterimatkojen onnistumisessa oli heidän panoksellaan ratkaiseva vaikutus. He osallistuivat lisäksi governorien vierailujen kestityksiin, yhteisiin kulttuuri- ja kuntourheilutapahtumiin. Perinteisissä optimistijollien purjehduskilpailuissa sisaret saattoivat mukana ollessaan "pestä" koko veljeskunnan - esim. Inkeri Kostinen v. 1974.

Kokouksia pidettiin mm. Suomisella, Käyhkällä, Joensuulla, Haukkavaaroilla, Pentikäisillä, Kankaanpäällä, Kostiaisilla, Heikki Korppi-Tommoloilla, Lättilöillä, Puustjärvillä, Mannereilla ja Tuusulan pappilassa Matti ja Alma Korppi-Tommolalla jne.

Eipä ihme, että jo governor Carl-Gustaf Palmgren vierailunsa yhteydessä v. 1972 halusi käsitellä IW-asiaa. Hän totesi huomaavaisesti tässä yhteydessä, että "Paras komitea on kuitenkin rotari ja hänen vaimonsa". Samoin rotaryvuonna 1973–74 oli governorin ja alue-edustajan - Jouko Matilainen ja Lars Zilliacus - kanssa keskusteltu rotaryrouvien valmiuksista kehittää toimintaansa itsenäisempään suuntaan. Silloinen presidentti Ahti Haukkavaarakin luonnehti tilannetta: "Rotaryrouvien toiminta oli miesten klubin perustamisesta lähtien, ennen IW-tä jokseenkin vilkasta".

Kokonaisuutta ei himmennä se, että läsnäolo rouvien kokoontumisissa ei ollut miesten vastaavaa luokkaa!

Sisarten aktiivisuus rotaryn piirissä johti kuin luonnostaan Tuusulan IW- klubin perustamiseen syksyllä 1974 rouva Aino Puustjärven luona 12 jäsenen voimin. Maaliskuussa 1975 rouva Anja Haaramon kotiin kokoontuneina todettiin seuraavat perustajajäsenet; Hilka Haarala, Anja Haaramo, Irja Haukka- vaara, Salme Holma, Kyllikki Joensuu, Eila Kauppi, Alma Korppi-Tommola, Liisa Korppi-Tommola, Inkeri Kostinen, Toini Kuusisto, Maija Lainisalo, Ritva Manneri, Sinikka Mustala, Terttu Pentikäinen, Aino Puustjärvi, Sirkka Raininko, Sylvi Sainio, Marja Salminen, Missu Saloheimo, Tiina Svinhufvud, Toini Turunen ja Kirsti Valo.

Tuusulan IW-klubi hyväksyttiin International Inner Wheelin jäseneksi 9. 6. 1975. Sen ensimmäisenä presidenttinä oli Liisa Korppi-Tommola ja sihteerinä Sinikka Mustala. Kummiklubina oli Järvenpään IW-klubi ja kummipresidenttinä Elli Eronen. Klubin Charterjuhlaa vietettiin Krapihovissa 31. 1. 1976. Tilaisuutta juhlisti silloinen governor Niilo Visapää ja noin 80 henkeä Järvenpään IW-klubista, omasta sekä lähialueitten rotaryklubeista. Sähkeitä tuli runsaasti. Governor puhui, muiden muassa; "Ilman rotareita ei ole Inner Wheeliä". Oman klubin presidentti Sakari Rusama ripusti presidentti Liisa Korppi-Tommolan kaulaan veljimme lahjoittaman presidentin riipuksen.

IW-sisartemme virallinen liikkeellelähtö sattui osuvasti vuoteen 1976, jolloin Englannin kuningatar Elisabeth II - liikkeen alkuperäismaasta - kävi Suomessa vierailulla. Tästä huomattavasta "naistapahtumasta" oli hyvä jatkaa! 11. 2. 1977 rotarien ja sisarten yhteisessä vuosijuhlissa Järvenpään Sonaatissa sisar Maija Lainisalolla oli jo kerrottavanaan "IW-klubin muisteloita". Sisar Irja Haukkavaara kiitti veljiä henkisestä ja taloudellisesta tuesta ensimmäisten toimintavuosien ajalta.

Samana vuonna esiteltiin veljille myös sisar Sylvi Sainion suunnittelema IW-viiri, aiheeltaan "Kaksin yhdessä eteenpäin"

Mannekiineina neiti Iharvaara ja rouva Marianne Paloheimo.

Timo Turunen ja rouva Kauppi.

1.2.1978 Pidettiin ratkiriemukas yhteisesti järjestetty vuosijuhla Haikon kartanossa. Siellä sisaret ja veljet esittelivät kilpaa after sauna-asuja. Kerran naisemme järjestivät vierailun Alkoon, ja se myös kiinnosti veljiä. Sisar Salme Holma kävi klubissamme esitelmöimässä Martta-Liiton puheenjohtajan ominaisuudessa liittonsa toiminnasta. IW-sisarilta riitti aktiviteettiä kulttuuriin, keräyksiin, kehitysvammaisiin, stipendiaatti- ja vaihtoryhmien vierailuihin, muihin kaukaisiin rotary vieraisiin sekä IW-Charter juhliin – esim. Salossa V.1976 Alma ja Matti Korppi-Tommola. Veljet ja sisaret pitivät yhteisiä tilaisuuksia – esim. Tuusulan pappilassa -, joissa osa ajasta käytettiin omiin kokouksiin ja osa yhteiseen ohjelman pitoon.

1980-luvulla IW-toiminta vakiintui tarkoituksenmukaisiin paikallisiin muotoihin. Uusia yhteistoimintatapoja miesten klubin kanssa löydettiin lisää.

1980-luvun alussa IW-sisarilla oli merkittävä panos ”Tuusulan vihreät raitit” -projektin suunnittelussa ja toteuttamisessa, Kauniala-keräysten tukemisessa sekä perinteisten Sibeliushuhtien ohjelmien muotoutumisessa.

Stipendiaateista huolehtiminen perheolosuhteissa oli aivan oma lukunsa – moninaisine lisäprojekteineen. Oli yhteyksiä, kuljetuksia, taskurahojen ja toiminta-avustusten aiheuttamia huolia. Joskus piti järjestää klarinetti, joskus sukset. Usein tarvittiin polkupyörää tai tennismailaa. Vaikka rotaryklubi pääosin vastasi taloudellisesta puolesta, huoli oli kuitenkin yhteinen ja aina lähellä.

Kansainvälisen rotarykanssakäymisen vilkastuessa jouduttiin usein yllättäviinkin vierailuihin kulloinkin vastuullisissa perheissä. Yhteisiä retkiä tehtiin mm. Rajamäen tehtaille ja sen museoon. Eduskuntatalossa käytiin, kun omasta veljespiiristä oli tullut kansanedustajakin – Tauno Valo. Sisaret olivat edustettuina veljien ”ressukomiteassa”, jotta kesä- ym. retket varmasti onnistuisivat. Yleensä niin tapahtuikin. Kerran kuitenkin sattui tilapäisesti kriittinen tilanne – ei kuitenkaan sisarten vika -, kun teatterimatkalta tilattu bussi ei saapunutkaan. Ripeäotteisuudella ja huumorilla siitäkin lopulta selvittiin, ja kaikki pääsivät mukaan esitykseen.

Tarinat eivät kerro kaikkea. Ne eivät paljasta sitä, oliko sisarilla osuutta rotarysaunaviittojen hankintaa – jotka Iharvaaran perhekunta toimitti ja Pentikäinen varastoi sekä säilytti -tai filmiin Tuusulanjärvestä – joka tietenkin pääosin oli veli Matti Wickmanin teos.

1980-luku oli ”vihreitten raittien” lisäksi monien muidenkin yhteisten toimintojen aikaa. Se alkoi oikeastaan ”muista ihmistä”-projektilla. Siinä vastuullisina olivat veljet Matti Korppi-Tommola, Kalervo Homan sekä sisaret Hilka Pesola ja Liisa Laine-Ylijoki.

Sisarillamme oli omalla tavallaan sormet pelissä, kun Tuusulan rotaract-klubi v.1981 - jossa oli naispuolisiakin jäseniä mukana – syntyi. Heillä oli kiitettävä osuus suuressa Polio Plus- projektissa. Kahvikonserteillaan he omatoimisesti kartuttivat rahastoa yli 5 600 mk:lla. Lisäksi sisar Auli Wahlbergilta tilatiin ”Tuusulan kunnallisopisto” - taulusta 60 vedosta sekä saman aiheisia joulukortteja 10 000 kpl.

Veli Matti Kostiaisen presidenttikaudella 1988–89 järjestettiin mahtavat 15 avec-tilaisuutta, koska tavoitteena oli tutustuttaa veljet perheineen toisiinsa. Asian toteuttaminen aloitettiin komeasti syksyllä purjealus Astridin purjehdus- retkellä. Varsin merkittävä tapahtuma naisten toiminnassa oli IW-piirin sisarpäivien järjestäminen Kunnallisopistolla toimintakautena 1985–86.

Tuusulan Rotaryklubin menestyksekkäällä 20-vuotistaipaleella on IW- sisartemme meitä tukeva toiminta ollut kiitosta ansaitsevaa.

Olemme saaneet vuosien mittaan kuulla myös monia hienoja maljapuheita naisille. Niissä on ollut sopivasti sekä todellista asiaa että huumoria. Viimeksi tällä vaativalla sektorilla kunnostautui ”sanantaitajamme” veli Matti Korppi-Tommola, joka huumorin lisäksi osasi sattuvasti lainata jopa Sananlaskujakin: ”Kelpo vaimo on puolisonsa kruunu,”” Sellaisen arvo on helmiäkin kalliimpi” (Snl 14:1, Snl 31:10–31).

Sisartemme IW-taival on ohittanut jo 10-vuotispylvään. Sitä merkkitapahtumaa juhlittiin 1980-luvulla. Kesällä 1990 oli ovella 15-vuotisjuhlat.

Kun sisaremmme lähtivät järjestössään liikkeelle, oli 28 maassa klubeja 1996. Nyt he toimivat kansainvälisessä liikkeessä, jossa on jäseniä yli 100000 70:ssä maassa. Suomessa heitä on noin 1 200. Piirejä on kaksi.

Piirin 142 - johon sisaret kuuluvat - governorina oli v. 1989–90 Salme Soosalu ja sihteerinä Carita Miettinen. He kuuluvat Järvenpään kummiklubiin. Sisarusarjaa piirissä täydentää uusi IW-klubi, Hyrylä-Tuusula, mikä hyväksyttiin Inner Wheel Internationaliin 14. 1. 1989.

Heikki Helasvuo

S.58–663

Rotarytoiminta laajenee

Tuusula-Hyrylän klubin charterjuhla oli 3. 6. 1988. Presidentille Vesa Rynnäselle ketjut luovutti Juha Laine-Ylijoki.

Tuusulan rotaryklubin ja governorien välisestä kirjeenvaihdosta voidaan päätellä, että piirin 142:n johto oli kiinnostunut uuden klubin perustamismahdollisuudesta paikkakunnalle varsin varhain kantaklubin toiminnan alkamisen jälkeen.

"Rotaryn kehittämisestä, sen laajentamisesta ja mahdollisesta uudesta klubista" annettiin ensimmäinen raportti governorille talvella 1974. Naapurit ehdivät kuitenkin ensin perustamistoimiin, mikä oli luontevintakin. Olivathan molemmat vanhat klubit Järvenpää ja Kerava syntyneet jo v. 1955. Näin ollen Ylikeravan klubi perustettiin v. 1975 ja Järvenpää-Kartano v. 1982. Sen jälkeen oli vasta Tuusulan toisen klubin vuoro.

1980-luvun puolivälissä keskusteltiin Tuusulan klubissa vakavaan sävyyn rotaryn laajentamisesta. Syksyllä 1987 tehdyn mielipidetiedustelun mukaan suuri osa veljistä oli sitä mieltä, että Tuusulaan voitaisiin uusi klubi perustaa. Asiaa valmistelemaan asetettiin kolmimiehinen toimikunta; Matti Lumme, Reijo Niinivaara ja Teuvo Tyllilä – ensin mainittu puheenjohtajana. Myös muiden "veljeksien" avustamana työryhmä keräili mahdollisia sopivia nimiä.

28. 1. 1988 saatiin kokoon kymmenkunta asiasta kiinnostunutta henkilöä, joille Matin johtama ryhmä selosti alustavasti perustamistoimenpiteitä. Uusi klubi perustettiin 3. 3. 1988 20 veljen voimin. Sen nimeksi tuli Tuusula-Hyrylän Rotaryklubi, joka hyväksyttiin RI:iin 11. 4. 1988.

Alkuperäisen suunnitelman mukaan kummiklubista piti tulla kokenut rotaryveli perustettavan uuden klubin presidentiksi. Suunniteltiin myös - Järvenpään ja Keravan mallin mukaisesti -, että osa vanhoista veljistä olisi siirtynyt "tukijäseniksi" uuteen veljeskuntaan. Näin ei kuitenkaan tapahtunut. Uusi klubi lähti liikkeelle omin voimin charterpresidentti Vesa Ryynäsen ja 1. sihteerin Pauli Thomeniuksen johtamana.

Rajankäynnit ovat usein klubien perustamisvaiheessa ongelmallisia. Ensin ajateltiin, että uudesta tulokkaasta tulisi Riihikallion klubi. Jossain vaiheessa tuumailtiin, että klubin toiminta-alueena olisi lähinnä kunnan eteläinen osa ja Tuusulantien länsipuoli, Sulan teollisuusalue siihen mukaan liitettynä. Myös rotarypiiri halusi tarkistaa kysymystä. Kun vielä kummiklubinkin mielipidettä ja suostumusta oli kysytty, tuli - ehkä yllättäväksikin lopputulokseksi- se, että molempien klubien rajat ovat samat. Näin ollen Tuusula-Hyrylä-klubin aluekin käsittää pääpiirtein koko Tuusulan, vain sen pohjoista Jokelaa ja Kellokoskea lukuun ottamatta. Molemmat klubit tulivat siis toimimaan ikään kuin päällekkäin samalla karttalehdellä.

Heikki Helasvuo

S.64–65

Rotaract - toiminta

Rotaract-toiminta on nuorten 18–30-vuotiaiden miesten ja naisten - rotaractoreiden - toimintaa. Se on täysin itsenäistä ja riippumatonta, mutta tapahtuu rotareiden suojeluksessa. Myös perustamisvaiheessa alueen klubi tai klubit ovat liikkeelle lähtijän kummeina.

Rotaract-järjestö on varsin uusi tulokas rotaryn nuorisotoiminnassa, syntyi v. 1968. Siihen kuuluvat asuvat, opiskelevat tai työskentelevät kummina olevan klubin alueella. Rotaract-klubi toimii pääpiirtein samoin ulkonaisin muodoin kuin "aikuisten klubi". Se pyrkii kehittämään jäsenistössään johtajuutta, vastuuntuntoa kansalaisina, palvelutahtoa ja kansainvälistä ymmärtämystä. Se toteuttaa niitä yhteiskunnallisten, kansainvälisten ja ammatillisten palveluprojektien kautta.

Rotaractin edistäminen kuuluu rotaryn yhteiskuntapalvelun piiriin. Sen tulisi muodostua kontaktiksi erikoisesti yhteiskuntaa rakentavaan nuorisoon. Korostetaan palvelun merkitystä erityisesti nuorten parissa. Rotaractin tunnus- lause onkin: "Fellowship through service" (= toveruutta palvelemisen välityksellä). Rotaractorit eivät kuitenkaan ole rotareita, heillä ei ole rotareiden oikeuksia ja velvollisuuksia.

Rotaract on poliittisiin aatteisiin sitoutumaton kansainvälinen järjestö, johon kuuluu nykyisin yli 4 000 klubia 90 eri maassa. Suomessa on tätä kirjoitettaessa jo 20 klubia ja piirissä 142 seitsemän sekä oman toiminta-alueemme tuntumassa kaksi.

Rotaractin kehittäminen omassa klubissamme lähti käyntiin ensimmäisenä toimintavuonna 1971–72. Silloin tutkittiin mahdollisuutta perustaa nuorten klubi. Pidettiin myös yhteyttä rotaract-Espooseen, joka oli juuri aloittanut toimintansa. Perustamisajatus jäi tämän jälkeen vuosiksi kuitenkin hautumaan. Kesäkuussa 1978 asia taas liikahti, kun silloinen governor vihjaisi muualle piiriin jälleen syntyneen kaksi uutta tulokasta. Pohdinta aloitettiin uudelleen, ja seuraavana vuonna syntyi veljien Niinivaaran ja Helasvuon kahden miehen komitea tehtävää kartoittamaan.

Varsinainen "potku" asialle näyttää kuitenkin tulleen Keravan suunnalta. Se tapahtui vuonna 1980, Yli-Keravan klubin juhliessa 5-vuotistaivaltaan. Sieltä löytyi innokkaita hankkeen käynnistäjiä. Erikoisesti voidaan mainita veljet Teuvo Arosilta, Toivo Pokkinen ja Pentti Sorsa. He olivat yhteydessä Tuusulan Reijo Niinivaaraan sekä muiden naapuriklubien presidentteihin ja nuorisovaihtoasiamiehiin. Nyt voitiin jo todeta alueeltamme löytyvän riittävästi valmiutta nuorten klubin perustamiseen.

Tuusulanjärven rotaract-klubi perustettiin 23. 3. 1981. Tilaisuudessa olivat paikalla Mikko Elosuo, Mikko Heiskanen, Matti Johansson, Jukka Järvenpää, Heikki Jääskeläinen, Jukka Kangasmaa, Arto Koistinen, Jaana Korhonen, Harri Kujansuu, Hanna Laine, Heli Natunen, Kirsi Nieminen, Matti Niiranen, Marjut Pokkinen, Rolf Rönblad ja Jan Soosalu.

Nuorten klubi oli siitä erikoinen, että se oli tietävästi ensimmäinen rotaract- klubi Suomessa, jossa oli myös naisjäseniä mukana. Nuoret ovat sitten toimineet vaihtelevalla innostuksella. Jäsenmäärä ei ole ollut kovin suuri, mutta sitä ovat rasittaneet nuorten siirtymiset muualle joko opiskelemaan tai ammatteihin hakeutumaan. Klubi on tehnyt arvokasta työtä nuorten parissa. Nuoret toimivat heikommalla taloudellisella taustalla kuin varsinaiset rotarit. Yhteistyö esitelmävaihtoissa, ammatinvalinnan ohjauksessa sekä actoreiden jäsenhankinnassa on esimerkiksi hyvinkin tarpeen.

Rotaract-toiminta on sittemmin alueellamme laajentunut. Ryhmä keravalaisia siirtyi pois "vanhasta klubista" perustaessaan puhtaasti tarkoituksenmukaisuussyistä uuden klubin vuonna 1985.

Heikki Helasvuo

S.66–67

Klubin luokitteista

Rotaryklubiin valitaan jäseniä luokitteittain. Jokaisella jäsenellä on aina oma luokitteensa. Luokite on sana, termi, joka kuvaa liikkeen, yrityksen tai laitoksen pääasiallista, tunnettua toimialaa. Näin selvitetään luokite-käsitettä luokitelehtisessä.

Ihmiset seurustelevat tavallisimmin omaa ammattiaan lähellä olevien tai sitä hyvin tuntevien kanssa. Rotarit pyrkivät toiminnassaan siihen, että kanssakäymistä harjoitettaisiin erilaisiin ammatteihin ja yrityksiin kuuluvien kanssa. Näin opitaan tuntemaan eri tavoin ajattelevia ja toimivia veljiä ja heidän toimialojaan. Tämä on vain yksi tavoite. Rotaryn pääasiallisena tavoitteena, kaikkea toimintaa hallitsevana, on palveleminen. Siihen päästään vain yhdessä toimien, eri ammattialojen antamin voimavaroin. Siksi on tärkeää, että rotaryklubissa on erilaisia, kullekin paikkakunnalle ominaisia luokitteita.

Kun jollekin paikkakunnalle perustetaan rotaryklubia, ensimmäisiä tehtäviä on laatia luokitekartta. Se tarkoittaa sitä, että selvitetään paikkakunnalla olevat erilaista toimintaa harjoittavat laitokset, yhteisöt tai yritykset. Pienellä paikkakunnalla tämä on varsin yksinkertainen ja helppo tehtävä. Olen vierailut klubeissa, joissa on edustettuna lähes kaikki jonkin pitäjän viran- ja toimenhaltijat sekä yrittäjät.

Kun laaditaan luokitekarttaa suuremmissa pitäjissä sellaisessa kuin Tuusula on, ollaan jo paljon vaikeamman tehtävän edessä. Luokitteiden luku nousee satoihin. Kartan tekeminen ei olekaan yksinkertainen asia. Tällöin käytännössä usein menetellään toisin. Lähdetään etsimään henkilöitä, joilla olisi ominaisuuksia, joita rotarius edellyttää. Näin aikanaan v. 1971 tehtiin Tuusulassa. Klubia perustamaan ryhtyneet haravoivat pitäjää etsien rotareiksi sopivia henkilöitä. Näin päädyttiin kolmenkymmenen veljen joukkoon, jonka nimiluettelo aikanaan lähetettiin rotarytoimistolle sen toimenpiteitä varten Tuusulan klubin perustamiseksi.

Näitten kolmenkymmenen ammatit muodostivat klubimme ensimmäisen luokitekartan. Tämä kolmenkymmenen joukko muodosti myös luokiteluettelon, joka määritteli jokaiselle oman luokitteensa. Nimiluettelo ja samalla klubimme ensimmäinen luokiteluettelo on historiikkimme luvun "Tuusulan rotaryklubin perustaminen" liitteenä. Se luettelo on sellaisenaan historiaa, se sisältää niitten veljien luettelon, joilla silloin arveltiin olevan mahdollisuuksia palvella rotareina toisiaan ja kanssaihmissiään sekä sitä kuntaa ja seurakuntaa, joitten alueita heidän toimintansa sivusivat.

Tästä joukosta kuuluvat tällä hetkellä klubimme jäsenistöön seuraavat kahdeksan: Haukkavaara Ahti, Helasvuori Heikki, Joensuu Esko, Korppi-Tommola Matti, Manneri Raimo, Pentikäinen Jaakko, Puustjärvi Viljo ja Tyllilä Teuvo. Missä muut ovat? Muut ovat muuttaneet pois tai luopuneet rotary-veljeydestä. Heidän tilalleen on tullut uusia veljiä, uusia luokitteita, jotka ovat rikastuttaneet klubiamme ja sen toimintaa.

Viimeisessä jäsenmatrikkelissa on 52 nimeä. Sekään lukema ei pidä tarkalleen paikkaansa, sillä jatkuvasti joku muuttaa ja toisia tulee tilalle. Tätä kirjoittaessani klubi harkitsee neljän uuden veljen kelpoisuutta entisten joukkoon.

Missä sitten on joukkomme raja, vai onko sitä olemassakaan. Teoriassa ei enimmäismäärää ole mutta käytännössä raja tulee aina vastaan.

Olemme paraillaan rajalla. Kokoontumispaikkamme Varuskuntakerho asettaa tämän rajan. Rajalla ollaan toisessakin merkityksessä. Jos joukko kasvaa liian suureksi, kontaktin luominen ja kanssakäyminen vaikeutuu. Veljeys jää liian etäälle. Monessa yhteydessä olemme klubissamme tästä asiasta keskustelleet ja päätyneet aina samaan, olemme rajalla.

Tämä ei suinkaan estä luokitteitten kasvattamista ja veljien lukumäärän lisäämistä, veljesklubissamme, Tuusula-Hyrylä klubissa tai sitten mahdollisessa kolmannessa klubissa.

Klubimme kasvun raja on ollut vaikuttamassa myös siihen, että luokiteluettelo on ollut samalla luokitekarttamme. Tämä tosiasia ei ole estänyt luokitekartan jatkuvaa lisäämistä poismuuttaneiden ja joittenkin eronneiden tilalle.

Luokite-erikoisuuksia

Klubimme luokitteiden erikoisuuksista mainitsisin kaksi.

Ensinnäkin Tuusula on vanha sotilaspitäjä. Tänne perustettiin v. 1855 venäläinen varuskunta. Pitäjämme vaakunan eräänä symbolina on pitäjämme perustajan Niilo Laurinpoika Stålhanen aatelisvaakunasta otettu pistoolin lukko. Sekin viittaa sotilasperinteisiin. Tuusula on todellakin pysynyt jatkuvasti sotilaspitäjänä, jopa harvinaisena sellaisena.

Tuusulan varuskuntaan kuuluu neljä merkittävää laitosta: Helsingin Ilma- torjuntarykmentti, Ilmatorjuntakoulu, Itä-Uudenmaan Sotilaspiirin Esikunta ja Taistelukoulu. Millä muulla maalaispitäjällä on esittää vastaavaa? Tämä näkyy myös klubimme jäsenistön luokitteissa. Klubimme tämän hetken jäsenistä peräti kuusi veljeä omaa sotilasperinteeseen liittyvän luokitteen, joista osa on vapaita toisin sanoen veljet ovat s.a-jäseniä. Lukumäärä hipoo sukulaisuusluokitteista olevaa ohjetta, jonka mukaan klubin jäsenistä enintään 10 % voi olla tällaisia luokitteita omaavia. Sääntöjen mukaan paikalliset erityisolosuhteet riittävät selvitykseksi, jos ollaan rajamailla. Ja sellaisia Tuusulassa riittää tässä asiassa.

Toinen erityinen piirre, johon governorimme täällä käydessään viittasi on, että klubissamme on liikaa s.a-jäseniä. Näitä ovat ne veljet, jotka ovat olleet riittävän kauan aktiivijäseniä, ja ovat tästä johtuen siirtyneet "reserviin", eli että heistä on tullut senioreita.

Tämä ilmiö tunnetaan kaikissa klubeissa, jotka viettävät 20-vuotisjuhliaan tai ovat sitä vanhempia. Kaikkiin luokitteisiin ei aina löydy jatkajia. Näin senioreitten luku kasvaa. Ja se taas ei aina ole hyvä asia klubin toimintaa ja palvelua ajatellen. Jossakin Tansanian Dar-es-Salaamin klubeissa asia olisi päinvastainen. Seniorit ovat siellä klubin tärkein osa, joukko luokitteettomia veljiä, jotka ovat jo antaneet parhaimpansa, mutta ovat silti mukana rikastuttamassa klubiaan sillä kokemuksella, jonka ovat hankkineet pitkän elämänsä aikana. Toivotaan, että näin koettaisiin Tuusulan Rotaryklubissa senioreitten mukana olo.

Klubipalvelu luo puitteet

Klubipalvelu on rotaryn ensimmäinen palvelun väylä. Sen tarkoituksena on huolehtia klubin hallinnon toimivuudesta. Jäsenistön kannalta tätä on osallistuminen kokouksiin ja muuhun klubin toimintaan, uusien jäsenten tukeminen sekä klubin edustaminen ulkopuolisessa toiminnassa.

Klubipalvelu luo puitteet muullekin rotarytoiminnalle.

Luettelomaisesti klubipalveluun kuuluvat mm: läsnäoloasiat, luokitteet, toveruus, rotarylehistö, jäsenyys, ohjelmat, suhdetoiminta, rotarytietous, viikkoselosteet, tilaisuuksien järjestely ja rahastonhoito.

Klubipalvelukomitean puheenjohtajana on toiminut vuorollaan kukin tuleva presidentti ja jäsenenä asioiden vetäjiksi kulloinkin nimetyt klubin jäsenet. Tarpeen mukaan vetäjien apuna toimii vielä pari, kolme veljeä, jotka yhdessä muodostavat alakomitean. Koska klubipalvelu on ollut mukana lähes kaikessa klubin toiminnassa, mainitsen tässä vain eräitä, minulle mieleen jääneitä tapahtumia.

Piirineuvottelun 1981 järjestelyt uskottiin klubimme vastuulle. Töihin osallistuivat eri tavoin useat veljet, mutta raskaimman taakan kantoivat Arvi Mustala, Jorma Riissanen ja Timo Turunen, joille myös kirkkain kunnia erinomaisesti onnistuneista järjestelyistä suotakoon.

Toimenpiteet uuden klubin perustamiseksi Hyrylään pääsivät vauhtiin vuoden 1987 aikana, tuloksena hyväksyttiin seuraavana keväänä RI:hin Tuusulan Hyrylän Rotaryklubi.

"Osallistu kotikuntasi kehittämiseen" - seminaari ja perheretki Vierumäen urheiluopistolle 1982 antoi meille tunteen siitä, että voisimme jotenkin asiaan vaikuttaa. Myöhemmin olen ilokseni todennut seminaarin esitysten päässeensä ainakin esille kotikuntamme tulevaisuuden suunnitelmissa, demokratiassakaan eivät kuitenkaan kaikki toivomukset voi toteutua. Silloinen presidenttimme Lassi Iharvaara oli tapahtuman isä.

Veli Lassin ansiosta saimme myös osallistua mielenkiintoiseen perhesuhdeseminaariin 1983 kotoisella Kunnallisopistolla.

Veli Yrjö Saloheimon järjestelmä perhepikkujoulu Autonovolla tulee etsimättä mieleen takavuosilta.

Perheretkiä on pyritty vuosittain järjestämään ja aiheet ovat vaihdelleet hiihdosta, pyöräilystä ja purjelaivoista panssarimuseoon ja ydinvoimalaan kulttuuriakaan unohtamatta.

Klubin vuosijuhlat maaliskuussa antavat vuosittain kiintoisaa puuhaa sekä järjestelyistä usein vastanneelle everstijuntalle, että hallitukselle; tuloksista olemme saaneet nauttia kaikki ja varmasti puolisoimme. Tapahtumapaikkoina Taistelukoulu, Hyrylän Varuskuntakerho sekä takavuosien kokouspaikkamme Krapihovi loivat viihtyisyyttä. Naapuriklubien kanssa joskus vuorotellen, joskus yhdessä on järjestetty Sibeliusjuhlia, jotka usein ovat samalla olleet ns. intercitykokouksia.

Musiikista nautimme mm. veli Heikki Korppi-Tommolan kodissa alkutaipaleella v. 1972. Musiikkia ajoittain järjestyttävästikin sivusi myös Polio-plus projektin rahoittamiseksi järjestämämme Retuperän VPK vaskimusiikkikonsertti Finlandiatalossa syksyllä 1988.

Ja - sokeri pohjalla - kevätkaudella 1990 veli Väinö Raatikaisen ollessa presidenttinä saavutimme ensimmäisen kerran klubimme historiassa ensimmäisen sijan piirimme 142:n läsnäolotilastossa.

S.71–72

Kansainvälinen palvelu

Maailmanrauhasta ihmiskunta on unelmoinut jo vuosituhansia. Jatkuvien sotien perussyynä ovat ihmisten ennakkoluulot, asenteet ja suoranainen tietämättömyys naapurikulttuurien ja -kansojen asenteista ja arvoista.

Kansainvälinen palvelu, joka liitettiin Rotaryn ohjelmiin jo vuonna 1921, pyrkii rauhan ja yhteisymmärryksen edistämiseen sekä elämisen laadun parantamiseen kaikkialla maailmassa.

Kansainvälisen palvelun toiminta voidaan jakaa kansainväliseen nuorisovaihtoon sekä Rotarysäätien alaiseen kansainväliseen yhteiskuntapalveluun.

Tuusulan Rotaryklubin ohjelmaan kansainvälinen palvelu on kuulunut perustamisesta 1971 lähtien.

Klubin viiden ensimmäisen toimintavuoden viikkokokousohjelmia sävyttivät voimakkaasti veljien kertomukset vierailuistaan eri maissa ja osallistumisistaan paikallisten rotaryklubien kokouksiin. Ulkomaisten rotarien osallistuminen omiin kokouksiimme oli aina suuri tapaus, joka huolellisesti noteerattiin. Veli Matti Korppi-Tommolan presidenttikaudella (1976–77) ja veli Kauko Rytömaan toimiessa kansainvälisen palvelun vetäjänä klubin toiminta sai uusia ulottuvuuksia. Tällöin klubi sai ensimmäisen amerikkalaisen vaihto-oppilaansa (Julie Wernette), jota juhlallisesti stipendiaatiksi tituleerattiin. Muutama hallituksen kokouskin tuntui kuluneen pelkästään Julien hyvinvointia pohdittaessa. Vastavuoroisuusperiaatteen mukaan klubi lähetti ensimmäiseksi vaihto-oppilaakseen Texasiin, USA:han Riikka Korppi-Tommolan. Samana vuonna klubi onnistui lisäksi saamaan ensimmäisen ja toistaiseksi ainoan Georgia-stipendinsä tuusulalaiselle Erpo Heikkilälle, jonka vuoden mittaista opiskelua USA:ssa seurattiin innolla.

Kahden vuoden mittaisen "hengähdystauon" jälkeen nuorten vuosivaihtoon ryhdyttiin tositoimin. Niinpä vuosien 1979 ja 1991 välillä olemme vastaanotta-neet yhteensä 14 vaihto-oppilasta, lähinnä USA:sta (11), mutta myös Australiasta (2) sekä herttaisen Rachel Stubbs'in Uudesta Seelannista. Vastavuoroisesti olemme lähettäneet merten taakse 14 tuusulalaista nuorta, joista Timo Sirola parhaillaan avartaa maailmankuvaansa Australiassa.

Kesävaihtoa, jossa nuori viettää viisi viikkoa kohdemaassa ja tuo tullessaan ulkomaisen nuoren Suomeen viideksi viikoksi, on klubi käyttänyt säästeliäämin. Vain neljä nuorta on päässyt täten kohentamaan kielitaitoaan.

Euroopan alueen rotarien järjestämille leireille on sitä vastoin osallistuttu kymmenen nuoren voimin. Lisäksi klubi on ollut mukana järjestämässä Tuusulassa pidettyä vastaavaa leiriä vuonna 1983.

Kansainvälisen yhteiskuntapalvelun saralla klubin historian suurimmaksi projektiksi nousee eittämättä osallistumisemme Polio Plus -ohjelmaan.

Rotary-liikkeen itselleen asettama 480 milj. markan (120 MUS\$) tavoite on reippaasti ylitetty, ja koossa on jo lähes 900 milj. mk. 525 miljoonan lapsen rokotustavoitteesta on suoritettu jo lähes puolet 1990 loppuun mennessä.

Klubimme osallistui projektiin koko jäsenistönsä voimalla ja saavutti lähes kaksinkertaisen tuloksen (lähes 50.000 mk) verrattuna keskimääräiseen keräystavoitteeseen. Klubi ja koko rotary-liike on

näyttänyt voimansa ja miljoonat lapset voivat varttua aikuisiksi polioon ja muihin tarttuviin tauteihin sairastumatta.

Historiansa aikana klubi on osallistunut kahden GSE-ryhmän ohjelman järjestelyyn, joista viimeisimmässä, vuonna 1989, klubi vastasi amerikkalaisen ryhmän ohjelmasta viikon ajan.

Työ kansainvälisen palveluväylän ohjelmien parissa on palvelua parhaimmillaan, toteuttaen siten omalta pieneltä osaltaan rotaryn ihanteiden mukaisen maailman rakentamista. Se työ on antanut ja innostanut tekijöitään ja tulee varmasti niin tekemään vastaisuudessakin.

Kansainvälisen palvelun vetäjinä ja nuorisovaihtoasiamiehinä ovat toimineet seuraavat klubimme veljet (suluissa palveluvuodet) 1971–1991.

Arto Lättilä (2)

Heikki Helasvuo (2)

Kauko Rytömaa (1,5)

Kari Kanninen (1)

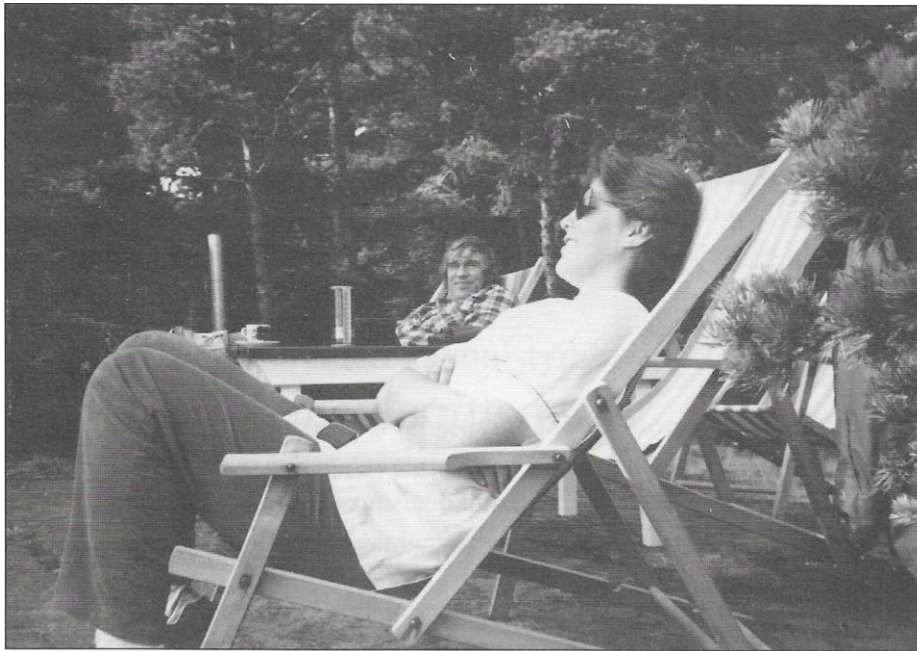
Reijo Niinivaara (3)

Risto Wahlberg (3)

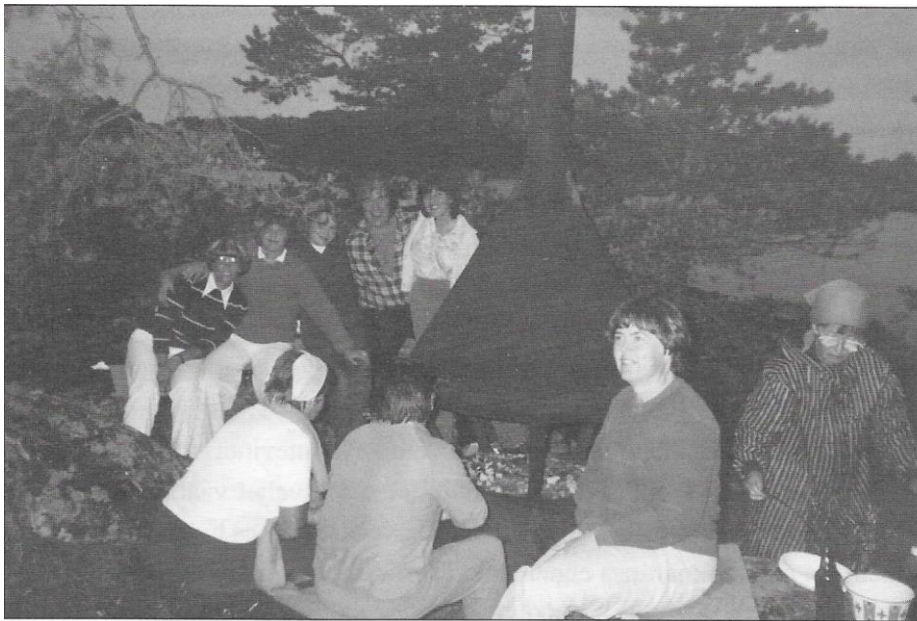
Pertti Seuna (3)

Juha Laine-Ylijoki (3,5)

Raimo Wahlberg (1->)

Megan Mack ja Matti Holma Haapasaaren retkellä.

Kesäyö Haapasaarella. Takana Auli Wahlberg, Salme, Aune ja Matti Holma, Megan Mack, edessä Kalervo ja Kaija Homan sekä Laila Iharvaara.

Ammattipalvelu

Ammattipalveluun kuuluvia asiakokonaisuuksia on klubin toimintavuosien aikana tarkasteltu, toteutettu ja kehitetty seuraavissa perinteisissä toimintasektoreissa: työ- ja ammatilliset suhteet, ammatinvalinnan tukeminen sekä 4 kysymyksen koe.

Rotaryvuodeksi 1989–1990 RI:n taholta esitettyjä uusia toimintasektoreita - urakehitys, ammattipalvelu työmarkkinoilla ja ammatillisten tunnustuspalkintojen jakaminen - klubi ei katsonut aiheelliseksi toteuttaa.

Urakehitystoimenpiteiden tarkoituksena olisi ollut antaa apua työttömille ja vajaatyöllistetyille ihmisille, jotta he omaisivat työpaikan saamista varten välttämättömät taidot. Klubin toiminta-alueella katsottiin kuitenkin olevan lähinnä pula työvoimasta.

Ammattipalvelu työmarkkinoilla olisi käsittänyt lähinnä uusien työpaikkojen luomista paikkakunnalle ja eläkeläisten sijoittamista vapaaehtois- ja osa- aikatyöhön. Kyseiset toiminnot katsottiin kuuluviksi lähinnä yrittäjä- ja työnantajajärjestöjen toimenpiteisiin.

Ammatillisten tunnustuspalkintojen jakaminen todettiin arvostelu- ja arviointiperusteiden osalta erittäin vaikeaksi toteuttaa ja kenties ristiriitaisiakin tunteita aiheuttavaksi toiminnaksi. Tästä oli kokemuksia jo vuosilta 1978–1980.

Kaikkien ammattipalveluun liittyneiden ohjelmien ja toimenpiteiden tarkoituksena on ollut innoittaa rotariveljiä toimimaan "4 kysymyksen kokeen hengessä" sillä kentällä, jolla ammattipalvelu on luontevinta - omassa liiketoiminnassa ja ammatissa. Tavoitteena on ollut saada veljet vaalimaan liike- ja ammattimoraalin korkeata tasoa, pitämään arvossa kaikkea hyödyllistä työtä ja näkemään oma ammatinsa ennen kaikkea tilaisuutena palvelemiseen.

Ammattipalvelun tuki-, ohjaus- ja informaatiomuotoina omille jäsenille ovat olleet luokite- ja ulkopuoliset esitelmät sekä yritys-, teollisuus- ja laitospvierailut. Lisäksi on pyritty kehittämään työ- ja ammattisuhteisiin liittyneiden ongelmien ratkaisuvalmiutta sekä edistämään 4 kysymyksen kokeen käyttöä jäsenten yrityksissä ja työpaikoilla.

Ammattipalvelun tuki- ja ohjaustoimenpiteinä ulospäin on toteutettu ammatinvalintaan liittyvän informaation antamista lukioluokkalaisille sekä 4 kysymyksen kokeen mukaisten asenteiden kasvattamista kouluissa, järjestöissä ja yleensä koko paikkakunnalla.

Eri toimintasektoreiden käynnistyminen

Ensimmäinen ammattipalvelukomitean kokoonpano vahvistettiin 5. 4. 1971. Sen puheenjohtajaksi nimettiin Raimo Manneri sekä jäseniksi Pertti Haarala ja Tauno Valo.

Liikkeelle päätettiin lähteä varovaisesti ja kaikkia komitealle kuuluvia toimintasektoreita ei otettu mukaan. Pääpaino oli luokite-esitelmissä, joita ensimmäisenä rotaryvuonna oli ammattipalvelun piiriin kuuluvina peräti 22, esitelmien kokonaismäärän ollessa 25. Esitelmissä annettiin informaatiota omilta ammattialoilta sekä käsiteltiin myös työ- ja ammattisuhteisiin liittyneitä kysymyksiä.

Ensimmäisen luokite-esitelmän piti 19. 4. rotaryveli, maanviljelijä Martti Eho aiheenaan "Maataloustuotanto" -varsin sopiva aloitus maaseutukunnassa. Vierailuja veljien yrityksiin tehtiin lisäksi kolme. Todettakoon, että ammattipalvelun piiriin kuuluvia esitelmiä on klubin toimintavuosien aikana ollut vuosittain keskimäärin 11–12 sekä yritys-, teollisuus- ja laitospöytäkirjoja 3–4.

Kun komitean suunnitelmissa oli vielä toteuttaa ensimmäinen ammatinvalinnan ohjaustilaisuus kevätkaudella Tuusulan Yhteiskoulun abiturienteille, niin saattoi piirigovernor Olof Söderström todeta klubivierailussaan 8. 11. 1971, että "Toiminta on ollut riittävää, varsinkin ottaen huomioon klubin toiminnan vasta-alkaminen. Parempi tehdä muutama asia kunnollisesti".

Ammatinvalinnan tukeminen lähti liikkeelle verraten nopeasti, noin vuoden kuluttua klubin perustamisesta, mutta esimerkiksi 4 kysymyksen kokeen konkreettinen ilmentymä toteutui vasta lähes 20 vuoden kuluttua. Sen aatteellinen sanoma tosin oli "taustahahmona" kylläkin jo alkuvuosista lähtien.

Eräs "iäisyysprojekti"

Normaaleista ammattipalveluun alkuvuosina kuuluneista toiminnoista poikkeavana oli toimintavuonna 1978–1979 kehittelyn alaiseksi otettu "Ihanteellisen palvelun kunniakirja". Tavoitteena oli toteuttaa sama toiminta, mitä RI:n ohjelehtisissä esitettiin toimintavuodeksi 1989–1990 nimikkeellä "ammattillisten tunnustuspalkintojen jakaminen".

Piirigovernor Olov Hixen totesi klubivierailunsa yhteydessä 9. 8. 1978, että olisi hyvä, jos "ihanteellisen palvelun kunniakirja" todella syntyisi. Alue- edustaja Veikko Rautalahti otti sitten kantaa vielä yksityiskohtaisemmin toteamalla seuraavaa: "Yrittäjien palkinto on arvostettu, koska se julkistetaan. Pitäisi laatia tarkat säännöt, miten palkinnon saaja valitaan, ettei synny kateutta paikkakunnalla. Eri vuosina voisi valita eri ammattiryhmiä. Julkistamisen yhteydessä on kerrottava palkinnon saajan ansioista".

Ammattipalvelukomitea teki sitten 27. 12. esityksen hallitukselle "Esimerkillisen palvelun kunniakirjan" säännöistä. Esityksen todettiin olevan varsin väljän ja se jätettiin edelleen kehitettäväksi. Projekti alkoi kuivua kokoon ja komitea esitti asian kehittelyn siirrettäväksi seuraavan toimintavuoden komitealle antaen samalla yksityiskohtaisia velvoitteita. Lähes kahden vuoden pohdinnan jälkeen hallitus sitten totesi 11. 6. 1980, että uutta esitystä "Esimerkillisen palvelun kunniakirjan" osalta ei ole tehty ja asia katsotaan näin rauenneeksi.

S. 77–78

Työ- ja ammatilliset suhteet

Työsuhteita käsittävän informaation ja toimintojen tavoitteena on ollut veljien innostaminen kohottamaan työntekijöittensä ja alaistensa työmotivaatiota, lojaalisuutta ja henkilökohtaista hyvinvointia oikeudenmukaisella, vilpittömällä ja palvelualttiilla asenteella.

Ammatillisten suhteiden alueella veljille on pyritty iskostamaan rotaryn ammattipalveluaatteen soveltamista päivittäisissä suhteissaan asiakkaisiin, hankkijoihin ja kilpailijoihin sekä toiminnoissaan kaupallisissa ja ammatillisissa järjestöissä.

Erilaisten esitelmien, vierailujen ja asiantuntijajohtoisten keskustelujen lisäksi suoritettiin syksyllä 1986 ammattipalvelun alaan liittyvien ongelmien ratkaisuvälmiuden kehittämiseksi eräänlainen "seulontatutkimus" klubiveljien keskuudessa.

Kysymyksiä esitettiin kolme ja ne kuuluivat seuraavasti:

- Mitkä ovat mielestäsi 1–3 keskeisintä työsuhteisiin liittyvää ongelmaa yritystoiminnassasi / ammatissasi?
- Mitkä ovat mielestäsi 1–3 keskeisintä ammatillisiin suhteisiin liittyvää ongelmaa yritystoiminnassasi / ammatissasi?
- Mitkä ovat mielestäsi 1–3 keskeisintä yritystoimintaan vaikuttavaa elinkeinopoliittista ongelmaa Tuusulassa?

Ongelmia kartoitettiin kuhunkin kysymysryhmään noin 20 ja oleellisia niistä ratkottiin paneelikeskustelussa syksyllä 1987.

S. 78–79

Ammatinvalinnan tukeminen

Ammattipalvelun piiriin kuuluneet tapahtumat olivat perustamista seuraavan 11 kuukauden aikana luokite-esitelmää, kunnes 25. 4. 1972 toteutettiin Tuusulan Yhteiskoulussa ensimmäinen ammatinvalinnan tukemiseen liittyvä tilaisuus. Sillä luotiin perusta vastaaville jatkotoimenpiteille tulevina vuosina. Tilaisuus pidettiin viikkokokouksena ja paikalla oli 20 rotariveljeä. Abiturientteja ja VII luokan oppilaita oli paikalla 50. Rotarit olivat ryhmittyneinä eri pöytiin ammattiryhmittäin, joita olivat kauppa, teollisuus, liikenne, maatalous, hallinto ja sotilasala, opetusala, pankkiala ja muut. Oppilaat istuivat "uskalluksensa mukaan" joko omissa tai rotarien pöydissä.

Tavoitteena tilaisuuden toteutuksessa oli välittömän ja luottamuksellisen tunnelman luominen sekä "nuorten opastaminen vihreälle oksalle - siis ammatinvalinnan ohjaus", kuten klubin presidentti Heikki Korppi-Tommola avaussanoissaan totesi.

Alustajaksi tilaisuuteen oli pyydetty maisteri Pekka Huuhtanen Ammatin- valinnanohjauksen Helsingin piiritoimistosta. Hän keskittyi pääasiassa opiskelumahdollisuuksien ja niiden seikkojen selvittämiseen, joita lukiolaiset olivat etukäteen toivoneet esitettävän.

Koulun ja oppilaiden taholta oltiin tyytyväisiä tilaisuuden järjestämisestä, kuten oppilaiden kiitospuheenvuoron esittäjä, VII luokan oppilas Erpo Heikkilä toi esille. Yhteenvetona todettiin, että tilaisuuksia kannattaa pitää jatkossakin esimerkiksi joka toinen vuosi ja kehittää niitä tarpeen mukaan.

Toinen perustavaa laatua ollut tilaisuus järjestettiin Kellokosken Yhteiskoulussa 6. 2. 1973. Myöskin tämä tilaisuus pidettiin klubin viikkokokouksessa ja veljiä oli paikalla 20. Oppilaita oli rehtori Pylkin johdolla läsnä noin 80. Asiantuntijana paikalla oli maisteri Elvi Popov Ammatinvalinnanohjauksen Helsingin piiritoimistosta. Hän selvitti mm. millaisia tutkintoja erilaisiin tehtäviin vaaditaan. Mielenkiintoa herättäneenä yksityiskohtana hän esitti ennusteen eri alojen todennäköisestä työllisyystilanteesta lähivuosille. Vilkaan keskustelun yhteydessä rotariveljet selvittivät sekä yleisesti että pöytäkunnittain omien alojensa erityiskysymyksiä.

Vuoden 1973 alussa sitten pohdittiin Tuusulan Yhteiskoulussa ammatinvalinnanohjaustilaisuuksien kehittämistä. Klubin edustajana oli rotariveli, lehtori Heikki Helasvuo. Tuloksena oli, että koulun kanssa sovittavina aikoina yksi veli kerrallaan käy selvittämässä ammattiinsa liittyviä kysymyksiä ko. alasta kiinnostuneille oppilaille. Näillä periaatteilla yhteistoiminta Tuusulan Yhteiskoulun kanssa sitten jatkuikin aina 1980-luvun jälkipuoliskolle saakka.

Lisävarina toimintoihin ammattipalvelukomitea toi syksyllä 1978 klubikokoukseen luettelon noin kymmenestä vierailu- ja tutustumiskohteesta, joihin veljiä pyydettiin järjestämään ammatinvalintaan liittyviä vierailukäyntejä.

Viimeisin periaatteellinen uudistus ammatinvalinnanohjauksessa tehtiin vuoden 1987 alussa. Silloin toteutettiin kokonainen ammatinvalinnan tukemiseen ja ohjaamiseen liittyvä tapahtumasarja. Hyrylän koulukeskuksen lukion kolmasluokkalaisille pidettiin tammikuun aikana kolme 45 minuutin

mittaista tilaisuutta. Niissä esiintyi Tuusulanjärven Rotaract-klubin jäseniä edustaen kauppakorkeakoulun ja teknillisen korkeakoulun opiskelijoita. Tilaisuuksissa käytiin läpi seuraava ohjelma: valmistautuminen pyrkimiseen korkeakouluun, pääsykoetapahtuma, opiskelua sen käynnistäminen, tulevaisuuden näkymät ja työnsaantimahdollisuudet sekä varsinainen työ ja palkkaus. Vastaavanlaisia tilaisuuksia järjestettiin myös lukion toisluokkalaisille. Tilaisuuksien järjestelystä vastasivat opettaja-ohjaaja Leila Rautio, Rotaract-presidentti Marisa Eronen ja rotariveli Yrjö Saloheimo. Uudistuksen tarkoituksena oli antaa valmiuksia lähinnä opiskelun suuntaamista ja aloittamista varten.

Toimintavuonna 1990–1991 toteutettiin myöskin kolmen tilaisuuden sarja, mutta niissä oli kussakin 4–6 rotaryveljeä kertomassa ammatistaan ja elämänurastaan.

S. 79–80

4 kysymyksen koe

4 kysymyksen koe oli klubissa ensimmäisen kerran vakavassa mielessä esillä vuoden 1973 jälkipuoliskolla. Veli Matti Korppi-Tommola toi viikkokokouksessa 27. 8. esille ko. kokeen ja rotaryaatteen keskinäisen riippuvuus suhteen todeten jatkoksi, että "aatepohjalta lähtien ammattipalvelu nousee keskeiseksi neljästä palveluväylästä". Myöskin klubin hallitus päätti eri väylien ohjelmia tarkastellessaan, että "ammattipalvelun ohjelmista katsottiin toteutettavaksi ainakin 4 kysymyksen koe".

Ko. koeoli kuitenkin vain eräänlaisena tausta- ajatuksena aina vuoteen 1986 saakka. Klubikokouksessa 3. 9. 1986 järjestettiin ammattipalveluväylän toimenpitein aivoriini. Siinä yhden työryhmän tehtävänä oli pohtia ko. kokeen käytön edistämistä jäsenten yrityksissä ja työpaikoilla, kouluissa, ammatillisissa järjestöissä, kunnallisissa laitoksissa ja kaikkialla paikkakunnalla. Tavoitteena ko. pohdinnalla oli edistää palvelun aatetta ihmisten välisissä suhteissa.

Varsinaisen konkreettisen ilmaisunsa koe koki kuitenkin vasta vuoden 1989 jälkipuoliskolla, kun klubin hallituksen toimenpitein kokeesta tehtiin taulu, jonka ensimmäinen kappale luovutettiin piirin governorille Erkki Holmakselle klubivierailun yhteydessä 16. 8.

Taulun saavat rotaryveljet lunastaa itselleen tai mm. lahjaesineeksi ja se annetaan aina muistoksi ulkopuolisille esitelmöitsijöille, vaihto-oppilaille sekä klubin vierailukohteiden isännille.

Väinö Raatikainen vihreitten raittien talkoissa.

Hauska nuori Suomessa

Nimeni on Rachel (tai Raakel). Olin vaihto-oppilaana Tuusulassa vuonna 1989. En tiennyt Suomesta mitään silloin kun minut valittiin vaihto-oppilaaksi. Luulin että Suomi olisi kylmä ja pimeä ja että siellä asuisi vain eskimoja ja poroja. En edes ajatellut että Suomessa voisi olla myös kesä. Menin heti kirjastoon lainaamaan kirjan Suomesta. Siinä luki että suomalaiset ovat ujoja, ja että Suomessa on vaikea löytää ystäviä. Pelkäsin ettei kukaan haluaisi puhua minun kanssani, ja että olisin yksinäinen. Halusin kovasti oppia Suomen kieltä. Olin kuullut että se on maailman vaikein kieli, ja pelkäsin että se olisi liian vaikea oppia.

Kävin Hyrylän lukiota. Jo ensimmäisenä päivänä koulussa paljon oppilaita tulivat kysymään perheestäni, Uudesta-Seelannista, ja harjoitella englantia. Huomasin että suomalaiset ovat ystävällisiä ja hauskoja ihmisiä ja suurin ongelmani oli että kaikki halusivat puhua minun kanssa englantia, ja siksi minun oli vaikea oppia Suomea!

Minulla oli hauska vuosi Suomessa. Tapasin paljon kivoja ihmisiä, opin uutta kieltä ja elämän tapoja. Vuoden vaikein aika oli lähtöni Suomesta. Luulin etten pärjäisi Uudessa-Seelannissa ilman Suomalaisia ystäviäni, perheitäni ja viiliä! Minun oli kuitenkin helppo tottua taas Uuden-Seelannin elämään koska silloin kun olin Suomessa, perheeni oli ostanut uuden talon ja pikku farmin ja heidän elämänsä oli muuttunut niin paljon että oli vähän niin kuin olin taas vaihtanut perheitä.

Alkaisin tänä vuonna opiskella yliopistossa ja minun piti asua opiskelupaikassa. Se oli paljon helpompaa koska olin jo asunut kauan pois kotoa.

Minulle tulee usein ikävä Suomea ja suomalaisia ystäviäni ja toivon että pääsen Suomeen käymään parin vuoden kuluttua.

Kiitän perheitäni ja Tuusulan Rotaryklubia. Opin suomenvuodestani paljon ja toivoisin että tekin saisitte jotain minulta. Toivon teille hauskoja vuosipäiviä juhliä ja hyvää uutta vuotta.

Jorma Riissanen

Aktiviteetit ja projektit

Governor Yrjö Soramies vieraili klubissa 14.9.1983. Päivällisellä Krapilla. Governorin alue-edustaja Antero Tarvainen (vas.), presidentti Jorma Riissanen, governor Soramies ja sihteeri Auvo Kantola.

Liikunnalliset aktiviteetit

Tuusulan rotaryklubi ei varsinaisesti ole mikään liikunnallinen klubi, joskin klubiveljien joukossa on monia, jotka harrastavat liikuntaa hyvinkin monipuolisesti ja jotkut jopa puolittain ammatillisesti tai pakonomaisesti. Kesällä 1972, eli noin vuosi klubin perustamisen jälkeen, alkoi sarja purjehduskilpailuja Tuusulanjärvellä Tuusulan Lions klubia vastaan. Tämä vuosittainen tapahtuma jatkui kesään 1975 loppuen silloin ehkäpä rotarien ylivoimaisuuteen. Keväällä 1973 aloitettiin puolestaan kuntokilpailukuukausien sarja, joka jatkui ajoittain hiukan kitisevällä tahdilla aina vuoteen 1978. Klubin ohjelmassa on ollut suhteellisen kiinteinä tapahtumina vuodesta 1977 pyöräretki elokuussa ja hiihtoretki helmi-maaliskuussa. Molemmat tapahtumat ovat luonnollisesti olleet koko perheelle tarkoitettuja.

Pyöräretkellä on yleensä kierretty Tuusulanjärvi vapaavalintaiseen suuntaan. Jotkut ovat oman ilmoituksensa mukaan valinneet kiertosuunnan vallitsevan tuulensuunnan mukaan siten, että Vanhankylän peltoalueiden läpi pyöräily tapahtuisi myötätuuleen. Jotkut toiset taas haluavat polkea Koskenmäen-Paijalan mäet kuin myös Vanhankylän-Järvenpään mäet aina tietyssä suunnassa. Pyöräretken jälkeen on vaihtelevasti kokoonnuttu joko Kunnallisopistolle, Onnelaan tai Taistelukoululle saunaan ja keräämään maittavan aterian puitteissa liikunnan aikana menetetyt kalorit takaisin.

Hiihtoretki on yleensä tehty vapaavalintaisemmin siten, että on sovittu saapumisaika, joka yleensä on ollut joko Taistelukoulu tai Onnela ja saapumisaika, jolloin sauna ja ateria ovat olleet

odottamassa. On ymmärretty, että veljet perheineen saapuvat sovittuun paikkaan kelistä riippuen joko suksilla tai kävellen. Valtaosa veljistä on ottanut tämänkin aktiviteetin tosissaan siten, että hiihto on tullut suoritetuksi. Pienellä vähemmistöllä kävely on jäänyt parkkipaikan ja saunan väliseksi.

Hengelliset aktiviteetit

Tuusulan rotaryklubi ei myöskään varsinaisesti ole mikään hengellinen klubi, joskin ohjelmissa on vuosien kuluessa ollut kiinteästi kaksi tapahtumaa, jotka kuuluvat hengellisiin aktiviteetteihin. Toinen näistä on yhteinen jouluateria lähinnä joulua olevan viikkokokouksen puitteissa ja toinen on rotarykirkko toukokuussa kaatuneiden muistopäivänä. Molemmat hengelliset tapahtumat ovat olleet yhden veljen, veli Matti Korppi-Tommolan varassa. Jouluatoria on koruton lyhyt hartaustilaisuus, missä jouluevankeliumin tekstit palautuvat veli Matin johdattelemana mieleen ja missä yhteisesti laulettu jouluvirsi virittää veljet joulun tunnelmaan. Rotarykirkko toukokuussa on veljien kunnianosoitus itsenäisyytemme puolesta kaatuneille. Rotarit ovat perinteisesti huolehtineet tässä jumalanpalveluksessa kolehdin keruusta ja muistotilaisuuden jälkeen on usein kokoonnuttu kirkkokahville.

Projektit

Klubilla on ollut kahden tasoisia projekteja. Aktiiviset presidentit ovat ottaneet heidän sydäntään lähellä olevia projektiaiheita ja muodostaneet niistä klubiprojekteja. Piiri tai peräti RI on myös antanut klubin suoritettavaksi projekteja. Esimerkkinä presidentin omasta projektista voisi käydä 27-28. 1. 79 Tampereella hotelli Rosendalissa pidetty klubiseminaari, jonka teemana oli "johtajuuden ongelmat". Presidenttinä toimi tällöin Arvi Mustala. Lassi Iharvaaran synnytti tehokkaaseen tapaansa useampia Tuusulan kuntaa koskevia projekteja, joista työnimellä "Tuusulan vihreät raitit" tunnettu projekti kesti kolme vuotta, ja missä Tuusulan rotaryklubin aloitteesta synnytettiin monia Tuusulassa vaikuttavia yhteisöjä ja seuroja koskeva kunnan kaunistamiseen tähtäävien aktiviteettien sarja.

Lisäksi Iharvaaran presidenttivuonna järjestettiin rotaryseminaari nimellä "Osallistu kotikuntasi kehittämiseen", jonka tulokset luovutettiin Tuusulan kunnan päättäjien käyttöön jopa eräiden kyläpoliitikkojen suureksi mieliharmiksi. Jorma Riissanen presidenttikaudella järjestettiin ns. perhesuhdeseminaari Tuusulan kunnallisopistolla, joka tosin ideana taisi olla perua joltain aikaisemmalta presidentiltä.

Piirin projekteista kannattaa mainita 22-23. 3. 86 Dipolissa järjestetty piirikokous veli Seppo Salmisen kuvernöörikaudella. Piirikokouksen järjestelyvastuu oli Tuusulan ja Järvenpään klubeilla (piirikokoustoimikunnan pj. J. Riissanen Tuusula). Kokouksen suunnittelu ja valmistelutyö kesti yhden vuoden. Veli Seppo kuuluu niihin kuvernööreihin, jotka osaavat vaatia asiain täsmällistä hoitoa. Tämä tarkoitti sitä, että asiat valmisteltiin ja hiottiin piirikokousta varten viimeistä pilkkua myöten. Ja koneisto toimi.

Vaikka RI:n presidentin henkilökohtainen edustaja vaihtui muutama päivä ennen kokouksen alkua, nimetyn edustajan Edwin R. Harrop:n sairauden takia, tämä aiheutti vain pienen nytkähdyksen

koneiston toiminnassa. Aikataulut pitivät niin hyvin, että suurin viivästyminen ohjelmavastaava Juha Laine- Ylijoen harmiksi oli Governors ball:n kaksi minuuttia.

Lisäksi päättäjälounaalla oli kuin piste l:n päällä. Mieleeni jäi myös, että myös suuren joukon lounaiden ja päivällisten ruoan laatu voi olla hyvä, jos sitä osaa vaatia ja veli Ari Karvonen ammattimiehenä osasi sen taidon.

Edellistä suurempi projekti oli uuden klubin perustaminen Tuusulaan. Piirikuvernööri Martti Talvelan toivomuksesta J. Riissanen alue-edustajan ominaisuudessa suoritti syksyllä 1987 mielipidetiedustelun uuden klubin perustamistarpeesta Tuusulan kuntaan. Klubiveljien positiivisen suhtautumisen perusteella klubin päätettiin perustaa. Perustamistehtävä annettiin veli Matti Lumpeelle, joka railakkaaseen tyyliinsä pani tuulemaan ja uusi klubi hyväksyttiin RI:n toimesta lähes ennätysajassa (Charterkirja päivätty 11. 4. 88). Uuden klubin (Tuusula-Hyrylä) Charterjuhla pidettiin 3. 6. 1988. Piirikuvernöörinä oli tällöin Usko Santavuori.

Tervetuloa Diboliin, toivottaa governor Seppo Salminen (kesk.). Isäntiä edustivat Järvenpää-Kartanon rotaryklubin presidentti Pekka Hänninen (vas.), Järvenpään rotaryklubin presidentti Anssi Kauppi, Tuusulan rotaryklubin presidentti Timo Turunen ja järjestelytoimikunnan puheenjohtaja Jorma Rissanen.

GSE vaihtoryhmä saapui Keski-Uudellemaalle 3.9.1989. Vasemmalta Eric S. Kline, Edward Marini, Anthony J. Cirillo, Michael McGaurn, Pentti Sorsa ja William J. Horn.

Kolmas piirin projekti, joka toteutettiin Tuusulan klubin myötävaikutuksella, oli GSE vaihto-ohjelman järjestäminen ajalla 3. 9-5. 10. 1989. Piirikuvernööri Erkki Holmas pyysi keväällä 1989 alue-edustajaansa (Jorma Riissanen) järjestämään syksyllä piiristä 764 (Southern New Jersey) saapuvalla GSE vaihtoryhmälle niiden kuuden viikon ohjelman. Ohjelma järjestettiin Tuusulan, Keravan, Järvenpään, Mäntsälän, Orimattilan, Itä-Helsingin ja Vuosaaren klubien toimesta.

Koska tehtävänä oli antaa läpileikkaus Suomen yhteiskunnasta ja talouselämästä, kullekin isäntäklubille sovittiin viikon ohjelmateema, joista koko ohjelman puitteissa tuli muodostua mielekäs kokonaisuus. Klubit ottivat GSE vaihto-ohjelman niin vakavasti, että lähettävältä piiriltä ja RI:ltä saatiin useaan otteeseen kiitosta sekä ohjelmasta sinänsä, että isäntäklubien ja isäntäperheiden huolenpidosta.

Ohjelman suunnittelu ja läpivieminen oli melkoisen suuri yritys. Se edellytti useiden kymmenien rotarien ja rotariperheiden sitoutumista ohjelmaan. Vastineeksi mukana olleet klubit ja perheet saivat ohjelman aikana uusia pysyviä ystäviä ja ison joukon unohtumattomia kokemuksia.

RI:n projekteista kannattaa erityisesti mainita Polio Plus kampanja, mikä toteutettiin vuosina 1988–1989. Tuusulan klubi pääsi asetettuun taloudelliseen tavoitteeseen vaivattomasti.

Risto Wahlberg

Yhteiskuntapalveluväylä

Yhteiskuntapalveluväylän tehtävänä on klubin sääntöjen mukaan opastaa ja auttaa klubin jäseniä täyttämään velvollisuutensa yhteiskunnan jäsenenä. Nämä velvollisuudet voivat kohdistua toisiin kanssaihmiisiin kuten nuorisoon, vanhuksiin, vammaisiin tai esimerkiksi ympäristöön, turvallisuuteen tai maaseutu- ja kaupunkisuhteisiin. Tärkeintä on se, että me tunnemme vastuumme ja toimimme yhteisymmärrystä rakentaen sekä kanssaihmistemme ja ympäristömme kanssa, emmekä repien omista itsekkäistä tarkoituksista lähtien.

Ensimmäinen yhteiskuntapalveluväylän projekti on toteutettu jo vuonna 1907, jolloin rotaryn perustaja Paul Harris johti Chicagon kaupungintalon yleisen käymälän rakentamista.

Tuusulan rotaryklubin 20-vuotisen historian aikana on toteutettu lukuisia esitelmää ja projekteja, jotka ovat kohdistuneet edellä mainittuihin kohteisiin. Vuonna 1981 presidentti Lassi Iharvaara toteutti projektin "Tuusulan vihreät raitit", jolla kiinnitettiin huomiota Hyrylän viheralueiden kuntoon ja hoitoon. Projektiin kuului myös rotareiden kustantamana ja hoitamana vuoristomäntyjen ja puiden istutus Tuusulantien ali kulkevan tunnelin luiskiin vanhan kunnantalon kohdalla ja Tuusulantien ja Kirkonkylän koulun väliselle alueelle. Useiden vuosien ajan klubimme veljet ovat joko yksin tai yhdessä rotaractoreiden avustamina antaneet ammatinvalinnan ohjausta Hyrylän lukion oppilaille yhteistyössä koulun opinto-ohjaajien kanssa. Näillä luennoilla pyrimme antamaan koululaisille tietoa siitä, miten eri oppilaitoksiin pyritään, mitä vaatimuksia ne asettavat pyrkijöille ja erityisesti siitä, mitä mahdollisuuksia eri loppututkinnot antavat erilaisille uravalinnoille ja millaista on työskennellä eriammateissa.

Tuusulan rotaryklubin pitkäaikaisin yhtäjaksoinen yhteiskuntapalveluväylän projekti on yhteistyö Tuusulan Harjaantumiskoulun kanssa. Tämä on myös toimintaa, jonka klubimme veljet ovat sydämissään parhaiten omakseen tunteneet yhdessä nuorisovaihdon ja toteutetun kansainvälisen Polioplus-projektin kanssa. Harjaantumiskoulun joulujuhlissa ovat klubimme edustajat vuosittain luovuttaneet lipaskeräyksellä saadut varat tarpeellisten tavaroiden kuten talviurheiluvälineiden hankintaan. Laskiaistiistaisin olemme järjestäneet koululle erityisen tapahtuman tai lähteneet yhdessä bussilla esim. Porvooseen karkkitehtaalle tai Hyvinkäälle laskettelemaan. Lasten ilmaisema ilo ja reaktiot ovat sellaisia, jotka saavat helposti kyynelen vierähtämään aikuisen silmään. Allekirjoittaneellekin oli elämys saada yks'kaks syliin autistinen poika, joka ohjaajien mukaan erittäin harvoin vapaaehtoisesti kontaktoi kenenkään aikuisen kanssa.

Vuonna 1989 järjestetyn laskiaispäivän johdosta klubimme sai valokuvien varustetun kiitosmontaasin Harjaantumiskoulun oppilailta ja henkilökunnalta, jossa sanottiin "Nyt saat salaisuuteni. Se on hyvin yksinkertainen: Ainoastaan sydämellä näkee hyvin. Tärkeimpiä asioita ei näe silmillään".

Risto Wahlberg lepää Haapasaarella.

S.89–90

Tuusulan Rotaryklubin hallitus ja perustajajäsenet 24. 3. 1971

Hallitus

Presidentti	Lauri Suomien
1. varapresidentti	Heikki Korppi-Tommola
2. varapresidentti	Ahti Haukkavaara
1. sihteeri	Seppo Käyhkö
2. sihteeri	Heikki Helasvuo
3. sihteeri	Reino Sarvanne
Rahastonhoitaja	Teuvo Tyllilä
Klubimestari	Jaakko Pentikäinen
Nuorisovaihtosiamies	Arto Lättilä

Perustajajäsenet

Eho Martti	Peusa Uuno
Haarala Pertti	Puustjärvi Viljo
Haaramo Kimmo	Rahola Olli
Haukkavaara Ahti	Raininko Kyösti
Helasvuo Heikki	Rantalainen Veikko
Holma Kauko	Rytömaa Kauko
Holma Matti	Salminen Seppo
Joensuu Esko	Sarvanne Reino
Jortikka Ilkka	Seitamo Jorma
Kankaanpää Kalervo	Suominen Lauri
Korppi-Tommola Heikki	Svinhufvud Erik
Korppi-Tommola Matti	Tyllilä Teuvo
Käyhkö Seppo	Valo Tauno
Lättilä Arto	Varpio Aatto
Manneri Raimo	Örthen Erik
Pentikäinen Jaakko	yht. 31

Klubin klubimestarit, nuorisovaihtoasiamiehet ja rahastonhoitajat vv. 1971–1991

Rotaryvuosi	Klubimestari	Nuorisovaihtoasiamies	Rahastonhoitaja
1971–72	Jaakko Pentikäinen	Arto Lättilä	Teuvo Tyllilä
1972–73	Kauko Rytömaa	Arto Lättilä	Teuvo Tyllilä
1973–74	Matti Kostiainen	Heikki Helasvuo	Teuvo Tyllilä
1974–75	Matti Holma	Arvi Mustala	Teuvo Tyllilä
1975–76	Matti Holma	Kauko Rytömaa	Teuvo Tyllilä
1976–77	Matti Holma	Kauko Rytömaa	Teuvo Tyllilä
1977–78	Matti Holma	Kari Kanninen	Teuvo Tyllilä
1978–79	Vilho Kosunen	Jorma Riissanen	Teuvo Tyllilä
1979–80	Anssi Kauppi	Reijo Niinivaara	Teuvo Tyllilä
1980–81	Anssi Kauppi	Reijo Niinivaara	Teuvo Tyllilä
1981–82	Pentti Pesola	Risto Wahlberg	Teuvo Tyllilä
1982–83	Pertti Mankki	Risto Wahlberg	Teuvo Tyllilä
1983–84	Matti Korkiavuori	Risto Wahlberg	Teuvo Tyllilä
1984–85	Ari Karvonen	Juha Laine-Ylijoki	Teuvo Tyllilä
1985–86	Mikko Virrankoski	Juha Laine-Ylijoki	Erkki Arinpää
1986–87	Timo Tähtinen	Pertti Seuna	Erkki Arinpää
1987–88	Seppo Saaria	Pertti Seuna	Seppo Verhiö
1988–89	Pertti Kokkonen	Pertti Seuna	Seppo Verhiö
1989–90	Jaakko Markkula	Juha Laine-Ylijoki	Seppo Verhiö
1990–91	Erkki Raivisto	Juha Laine-Ylijoki	Seppo Verhiö

Klubin presidentit, varapresidentit ja sihteerit

Rotaryvuosi	Presidentti	Varapresidentti	Sihteeri
1971–72	Lauri Suominen	Heikki Korppi-Tommola	Seppo Käyhkö
1972–73	Heikki Korppi-Tommola	Ahti Haukkavaara	Heikki Helasvuo
1973–74	Ahti Haukkavaara	Kalervo Kankaanpää	Esko Joensuu
1974–75	Viljo Puustjärvi	Sakari Rusama	Kyösti Raininko
1975–76	Sakari Rusama	Matti Korppi-Tommola	Arvi Mustala
1976–77	Matti Korppi-Tommola	Seppo Salminen	Pertti Lainisalo
1977–78	Seppo Salminen	Arvi Mustala	Matti Kostiainen
1978–79	Arvi Mustala	Raimo Manneri	Yrjö Saloheimo
1979–80	Raimo Manneri	Esko Joensuu	Timo Turunen
1980–81	Esko Joensuu	Lassi Iharvaara	Jorma Riissanen
1981–82	Lassi Iharvaara	Matti Wikman	Jaakko Pentikäinen
1982–83	Matti Wikman	Jorma Riissanen	Risto Lemmelä
1983–84	Jorma Riissanen	Jaakko Pentikäinen	Auvo Kantola

1984–85	Jaakko Pentikäinen	Timo Turunen	Reijo Niinivaara
1985–86	Timo Turunen	Jukka Suviniemi	Klaus Winqvist
1986–87	Reijo Niinivaara	Juha Laine-Ylijoki	Ari Karvonen
1987–88	Juha Laine-Ylijoki	Matti Kostiainen	Risto Wahlberg
1988–89	Matti Kostiainen	Väinö Raatikainen	Vilho Kesälä
1989–90	Väinö Raatikainen	Risto Wahlberg	Matias Korkiavuori
1990–91	Risto Wahlberg	Teuvo Tyllilä	Tapio Hietaniemi

S.92–93

Tuusulan Inner Wheel - klubin presidentit ja sihteerit vv. 1975–1991

IW-vuosi	Presidentti	Sihteeri
1975–76	Liisa Korppi-Tommola	Sinikka Mustala
1976–77	Alma Korppi-Tommola	Toini Kuusisto
1977–78	Terttu Svinhufvud	Toini Kuusisto
1978–79	Sinikka Mustala	Marianne Saloheimo
1979–80	Kirsti Valo	Toini Turunen
1980–81	Kyllikki Joensuu	Eeva-Liisa Riissanen
1981–82	Laila Iharvaara	Terttu Pentikäinen
1982–83	Hilkka Pesola	Kaija-Sisko Roman
1983–84	Eeva-Liisa Riissanen	Liisa Laine-Ylijoki
1984–85	Maija Saario	Terttu Svinhufvud
1985–86	Toini Turunen	Helena Arinperä
1986–87	Irja Haukkavaara	Liisa Korppi-Tommola
1987–88	Liisa Laine-Ylijoki	Liisa Tolvanen
1988–89	Inkeri Kostiainen	Marianne Saloheimo
1989–90	Salme Holma	Marianne Saloheimo
1990–91	Auli Wahlberg	Liisa Wahlberg

S.94

Merkittäviä luottamustehtäviä rotaryliikkeessä

Governorit

Klubimme pitkäaikainen jäsen, yksi avainhenkilöistä veljespiiriä perustettaessa, past presidenttimme sekä monissa muissa luottamustehtävissä Rotaryssa toiminut veli SEPPO SALMINEN oli piirin 142 governorina v. 1985–86.

Nuorisovaihtoasiamiehet

Piirin 142 nuorisovaihtoasiamieheksi vuodeksi 1990–91 valittiin klubistamme sen monivuotinen nuorisovaihtoasiamies ja past presidenttimme JUHA LAINE-YLIJOKI.

Alue-edustajat

Governorin alue-edustajina ovat eri vuosina toimineet seuraavat veljet:

SEPPO SALMINEN

MATTI WIKMAN

JORMA RIISSANEN